

Frå fylkesrådmannen:

Vestland fylkeskommune er i ferd med ta form og i prosessen med å utvikle det nye fylket – med organisasjon og identitet – har eg saman med Fellesnemnda sitt arbeidsutval reist rundt og besøkt ulike regionar i Vestland. Vi har blitt kjent med fylket og kva folk er opptekne av. Utviklinga av denne folkehelseoversikta har gått parallelt med arbeidet med «Vestland | Utfordringar for fylket og for regionane». Dei to dokumenta utfyller kvarandre og bør sjåast i samanheng.

Folkehelseoversikta tek føre seg ei rekkje samfunnsområde og vi ser skilnader mellom innbyggjarane på dei fleste av dei. Noko er styrt av internasjonale og nasjonale trendar som vi ikkje kan gjere noko med. Andre tema treng vi meir kunnskap om for å finne gode og riktige løysingar. Men på mange område finst det både forskning og erfaringar som gir oss eit grunnlag for å skape eit betre og meir rettferdig samfunn i Vestland. Og mange av verkemidlane har fylkeskommunen og kommunane sjølve.

Utviklinga i Vestland går mot færre yngre og fleire eldre i åra som kjem. I Vestland treng vi at ungdommen som bur her ønskjer å bli. Dei som reiser ut for å ta utdanning eller å få nye impulsar, må sjå heimplassen og Vestland som ein aktuell, interessant og reell plass å flytte tilbake til og etterkvart etablere familie. Ved å bygge fellesskap, identitet og tillit legg vi grunnlaget også for økonomisk vekst og busetnad. Vi vil at dei som er nye her, ønsker å bli. Vi treng gode samfunn der folk trivst.

Vi vonar at denne folkehelseoversikta vil vere til hjelp slik at vi saman kan skape berekraftige lokalsamfunn som er helsefremjande for innbyggjarane våre!

Innleiing:

Folkehelse blir skapt i alle sektorar – frå lokalt til nasjonalt

Det har blitt sagt at «Ein god barndom varar livet ut». Gode oppvekstvilkår skaper grunnlaget for helse og trivsel gjennom heile livet. Vanar og ferdigheiter som blir lege tidleg i livet forplantar seg og forsterkar seg gjennom livsløpet – både i positiv og negativ retning. Ved å legge til rette for ein oppvekst der alle får utvikle sitt potensial med rammevilkår som er føreseielege og trygge, legg vi også til rette for robuste og veltilpassa ungdommar som er i stand til å gjere gode val på vegne av seg sjølve.

Med gode minne og erfaringar frå oppveksten, er det større sannsyn for at heimplassen også blir ein stad der ein ser føre seg å oppdra eigne barn. For at det skal skje, er det sentralt at staden opplevast som trygg. I dette ligg fysisk tryggleik som sikkerheit for skred, trafikk, osb., men også tryggleik for arbeid og bustad, - samt tryggleik for at ein sjølv eller familien ikkje står i fare for å bli einsame og åleine i kvardagen.

Fleire eldre og færre yngre gir utfordringar for Vestland

Delar av Vestland er prega av fråflytting og ei kraftig eldande befolkning. Det er fleire område som har utfordringar knytt å rekruttere nok og riktig arbeidskraft. Samstundes er ikkje arbeidsplassane varierte nok til at det finst arbeid for par. Delar av Vestland er prega av smale vegar som er utsette for skred og med dårleg kollektivtilbod. I fleire område av fylket er folk lite nøgde med kultur- og idrettstilbod. Delar av fylket vil få store utfordringar knytt til spreidd busetnad og mange eldre, viss desse trendane fortsett.

Verkemiddel for å snu utviklingstrekka må vere mange og vere knytt til ulike samfunnsområde. I mange høve er fokus retta mot å bygge betre vegar og fleire arbeidsplassar – å legge til rette for næringslivet. Men viss innsatsen blir avgrensa til dette, vil vi ikkje lukkast med å snu utviklinga. Som det vil bli vist seinare i denne oversikta, er økonomisk berekraft toppen av ein pyramide som bygger på andre ressursar. Økonomisk utvikling må byggast på eit fundament av miljømessig og sosial balanse for å vere berekraftig over tid.

Trygge nærmiljø og gode lokalsamfunn er viktig for helse

Det er mange ressursar å bygge på i Vestland. Det er delar av fylket der ungdom og vaksne er svært nøgde med sitt nærmiljø og sitt lokalsamfunn. Det er delar av fylket der folk deltek i stor grad på fritida, at dei opplever å ha støtte kring seg og at dei alt i alt har det bra. Men det er også ulikskap - på nokre område mellom regionar i Vestland, på andre område mellom folk heilt lokalt. Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) har vist oss at det er dei same klåre skilnadene mellom folk i Vestland som forskning har vist i andre delar av landet: det er stegvise skilnader i helse, trivsel, aktivitetsnivå, arbeidsdeltaking, pendlarveg, kosthald, oppleving av støy (og lista kan fortsette): Jo høgare inntekt og/ eller utdanning, dess betre helse og trivsel. Mykje av desse skilnadene har oppstått som følge av måten vi har organisert samfunnet på. Dermed er dei mogleg å gjere noko med.

Klima og miljøforandringar er ein trugsel mot folkehelse

Det er tre dimensjonar knytt til berekraftig utvikling; miljømessig, sosial og økonomisk berekraft. Den sosiale berekrafta er eit fundament for økonomisk utvikling. Men verken samfunn eller økonomi har nokon framtid utan eit klima og eit miljø i balanse. Tilpassing til eit klima i endring er naudsynt og krev eit sterkare fokus og innsats enn det som har blitt gjort til no. Sidan førre oversikt blei utarbeidd for fire år sidan har den generelle bevisstheita om klimaendringane blitt mykje større. Det er også satt i gang viktige tiltak, men det er framleis lang veg å gå. Endringane skjer raskt og dei er spådd å fortsette.

Den raske nedbrytinga av naturmangfaldet er også ein trugsel som det ikkje går an å sjå vekk frå i Vestland. Endringar i areal- og sjøbruk er trekt fram som den viktigaste årsaka til nedbrytinga av artar i naturen. I delar av Vestland er det sterkt press på areal med stor befolkningsvekst. Per i dag er det store transportbehov i fylket med så store avstandar mellom bustad, arbeid, barnehage, skule, fritidsaktivitetar og handel at befolkninga er avhengige av bil for å få kvardagen til å gå opp.

Sett i lys av rapporten frå FN sitt Naturpanel vil det vere vanskeleg å fortsette den byggepraksisen som har vore rådande til no. Lokalsamfunn med korte avstandar er bra for folk, klima, natur og økonomi. Det er trong for auka kunnskap og merksemd om kva som gir gode og berekraftige samfunn inn i alle ledd av samfunnsplanlegginga.

Kva folkehelseoversikta er og kva den skal brukast til

I arbeidet med denne oversikta er det lege vekt på å få fram ny kunnskap. Gjennom folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og i Sogn og Fjordane (2019) har befolkninga gitt svar på ei rekkje spørsmål om tema vi tidlegare måtte ty til nasjonal eller internasjonal forskning for å kunne seie noko om. Faktiske svar frå våre eigne innbyggjarar gir oss ein heilt annan type lokal kunnskap. Dette er viktig kunnskap som vil bli nytta til planleggingsføremål i fleire år frametter.

Det har vore gjennomført fem regionale dialogmøte¹. Innspel frå desse har vore viktig tilleggskunnskap for arbeidet med denne oversikta². Til slutt har «Vestland | Statistikk og utviklingstrekk» vore eit sentralt kunnskapsgrunnlag. Del to av denne oversikta viser eit utval statistikk frå «Vestland | Statistikk og utviklingstrekk» som er spesielt relevant for utviklinga av folkehelsa i Vestland fylke³.

Folkehelseoversikta skal utviklast i tråd med *Forskrift om oversikt over folkehelsen*. Det betyr at det er seks område som må vere dekkja:

- A – samansetnaden i befolkninga
- B – oppvekst- og levekårsforhold
- C – fysisk, kjemisk, biologisk og sosialt miljø
- D – skadar og ulykker
- E - levevanar
- F - helsetilstand

Ei interessant og viktig oppdaging i arbeidet har vore å finne dei tette koplingane mellom lovkrav, kjent kunnskap, informasjon om Vestland og kva folk er opptekne av. Dette er summert opp og illustrert gjennom modellen under. Innerst er vist bokstavane etter forskrifta (sjå tekstboks). Størrelsen på kvart av «kakestykkja» viser i kor stort omfang dette har vore eit tema i dialogmøta. Symbola er illustrasjonar av tema som har gått igjen. Snakkeboblene er døme på korleis temaa har blitt diskutert. Fargane viser til kapitelfargane i Vestland | Statistikk og utviklingstrekk.

¹ Dialogmøta vart arrangert i Bergen, Voss, Leirvik, Førde og Gulen i perioden februar-april 2019. Til dialogmøta var representantar frå regionråd, næringsliv, kulturliv og ungdom inviterte til å halde førebudde innlegg. Det var opne folkemøte der alle kunne delta. Mot slutten av kvart møte var det innspel frå publikum. Les meir om møta i «Vestland | Utfordringar for fylket og for regionane», del 2.

² I samband med dialogmøta vart eit (ikkje representativt) utval inviterte til å delta i ei spørjeundersøking. Undersøkinga vart sendt til ordførar, rådmann, planleggar og folkehelsekoordinator. Svara frå desse er brukt i dette arbeidet.

³ Denne prioriteringa vart gjort i samarbeid med interne og eksterne faggrupper på folkehelse.

Dei som har gitt innspel er opptekne av lokalsamfunnet og sine nærmiljø. Det er tydeleg at mange er stolte over sin region og ressursane og moglegheitene som finst der. Det er stor vilje og trong for å utvikle sitt område til å bli enda betre og meir velfungerande. Fylket som heilskap har trong for å ta vare på sine unge og at dei skal bli verande. Det er bra med nye impulsar, men viss dei drar ut; det er viktig at fleire kjem heim igjen og etablerer seg i Vestland. I nokre regionar er det fråflytting og aukande del eldre. Det er også eit ønskje at innvandrane skal bli. Generelt i fylket er det trong for arbeidskraft. Dette utfordrar samfunnet på å tenke nytt og å skape gode løysingar – både når det gjeld omsorg for eldre, integrering av innvandrarar og inkludering i arbeidslivet. Eit kulturliv og –tilbod som er rikt, variert og levande er viktig for sunne og aktive samfunn. Folk har vore opptekne av moglegheita til å delta, ressursen i den frivillige aktiviteten og viktigheita av eit kollektivtilbod for å støtte opp under dette. Trygge og skredsikre vegar, gode helsetenester og tilrettelegging for å vere fysisk aktiv, er andre tema som har blitt trekt fram. Gjennomgåande er det eit ønskje om sunne, gode lokalsamfunn der folk trivst, kjenner seg trygge og har lyst til å bu. Også viljen og ønsket om å finne nye løysingar og nye måtar å samarbeide på har vore gjenteke. Dette er tydelege teikn på at samfunnsutvikling og folkehelse er tett koplå saman. Folkehelselova med tilhøyrande krav er aktuell og relevant for folk.

EI BEREKRAFTIG SAMFUNNSUTVIKLING

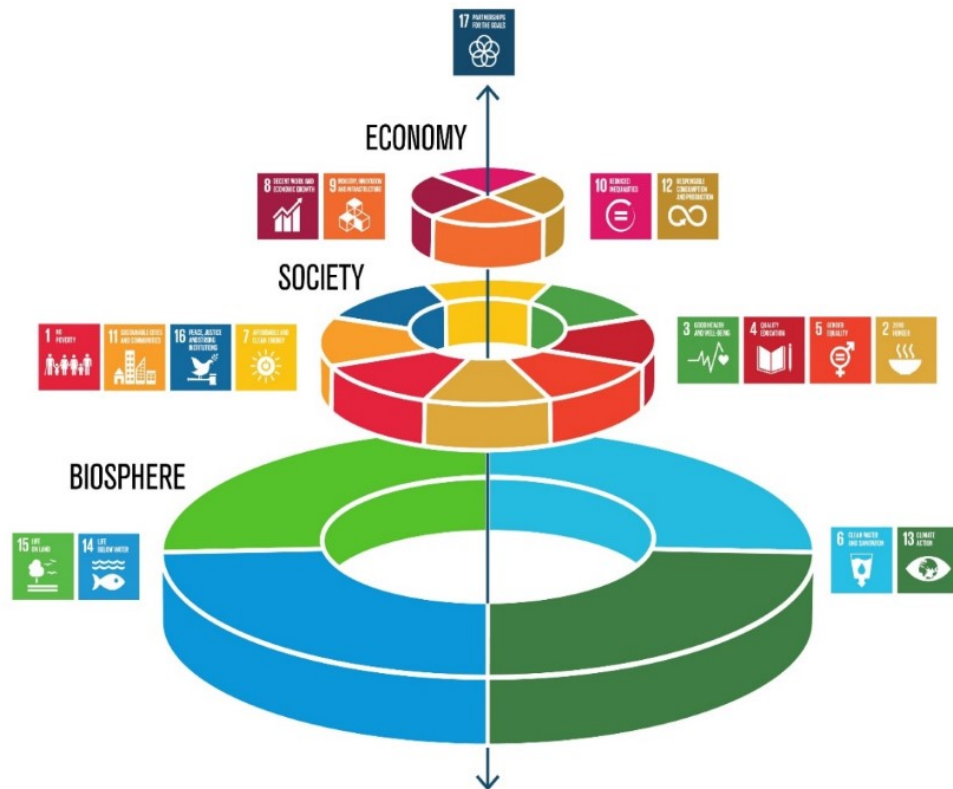
Planeten sine tolegrensar set dei ytre rammene for berekraftsarbeidet. Desse ytre rammene må samfunnet halde seg innanfor dersom planeten skal halde fram med å vere leveleg og ein trygg stad for menneska. Samstundes må dei grunnleggjande sosiale kriteria for gode liv og fungerande samfunn sette rammene for økonomisk aktivitet.

Rettferd er heilt sentralt i omgrepet sosial berekraft, men også i politikken for å redusere sosial ulikskap i helseⁱ. Det handlar om rettferdig fordeling av samfunnsgode, noko som også har nytte for samfunnet som heilskap. Statar som har den jamnaste fordelinga av ressursar i si befolkning scorar høgast på internasjonale rangeringar av livskvalitet og lykke. Det er også argumentert for at stor ulikskap i inntekt har negativ effekt på helse og sosiale relasjonar og at aukande ulikskap over tid vil true den økonomiske stabiliteten og demokratiet. Sett ut i frå eit berekraftsperspektiv betyr dette at dersom den økonomiske og/ eller den økologiske dimensjonen blir for mykje prioritert over den sosiale dimensjonen, så kan dette "(...) gi en feedback effekt som vil skade den økonomiske og/ eller økologiske bærekraften som følge av blant annet sosial uro, manglende tillit mellom de styrende og de styrte og utrygghet" (Hofstad og Bergsli 2017, side 44)ⁱⁱ.

FNs berekraftsmål

FNs berekraftsmål er 17 felles globale mål for berekraftig utvikling fram mot 2030. Måla er sett på som verdas felles arbeidsplan for å utrydde fattigdom, kjempe mot ulikskap og å stoppe klimaendringane innan 2030. Dei inneheld: fred og rettferd, kamp mot fattigdom og svolt, mindre ulikskap, god helse og utdanning, likestilling mellom kjønna, reint vatn og gode sanitærtilhøve, rein energi, anstendig arbeid og økonomisk vekst, innovasjon og infrastruktur, berekraftige byar og samfunn, ansvarleg forbruk og produksjon, kamp mot klimaendringane, vern av liv på land og under vatn, og samarbeid for å nå målaⁱⁱⁱ. (Sjå tekstboks) Noreg har slutta seg til berekraftsmåla^{iv}.

Noreg sine forpliktingar og oppfølging av FNs berekraftsmål har konsekvensar for folkehelsearbeidet både lokalt, regionalt og nasjonalt. Den tverrsektorielle tilnærminga i folkehelsepolitikken vår inneber at dei fleste av måla er relevante for innbyggjaranes levekår og livskvalitet.

Figur X: Kjelde: Azote Images for Stockholm Resilience Centre

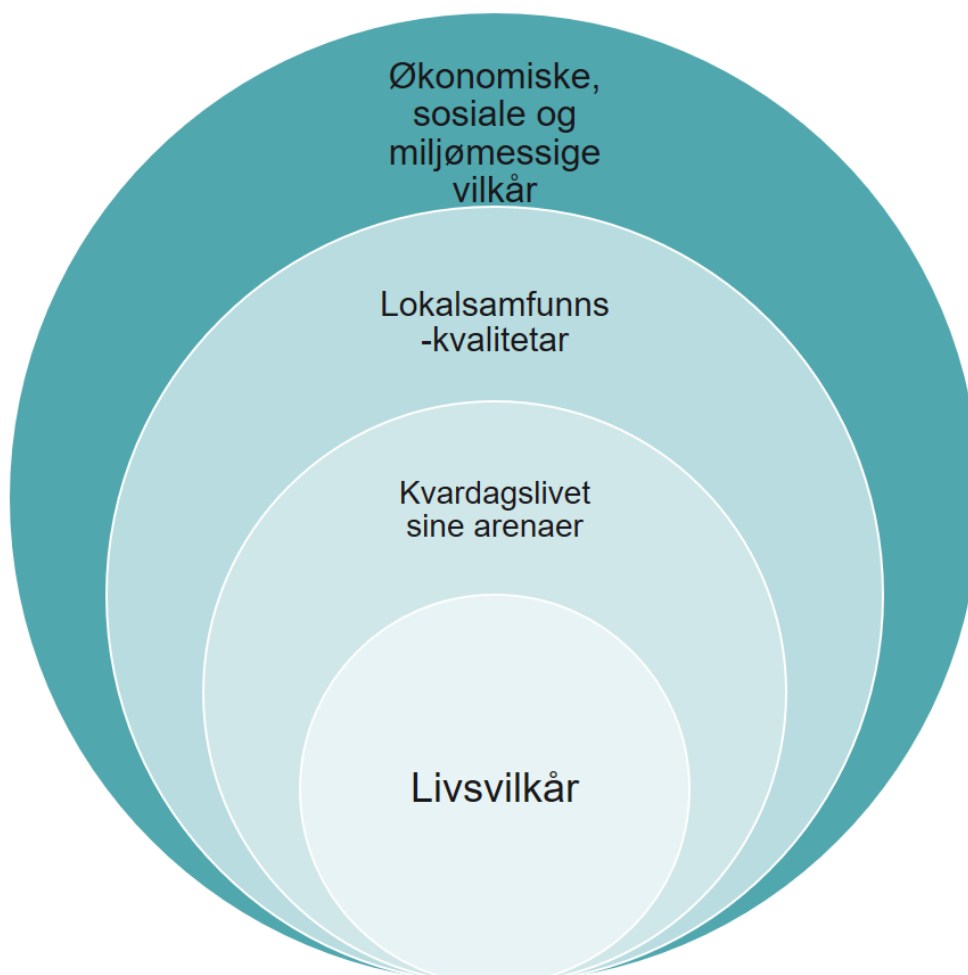
Stockholm Resilience Centre har omstrukturert FNs berekraftsmål, frå den lineære oppstillinga av dei 17 måla, til ein figur som integrerer planeten sine tolegrensar som den ytre ramma og det sosiale grunnlaget (sjå modell over). Vidare å sikre menneskerettar og grunnleggande sosiale behov som det indre rammeverket. Alt dette må økonomien fungere innanfor. Berekraftsmål 17, om partnerskap er plassert øvst. Skal vi som samfunnsaktør kunne bidra til berekraft vert det stilt krav til nye typar samarbeid. Det er trong for eit meir integrert og heilskapleg samspel mellom ulike aktørar (akademia, offentlege institusjonar, næringsliv og sivilsamfunn) som kan gjere det mogeleg å arbeide meir effektivt med forvaltning basert på planetens tolegrensar.

	Mål 1 tek sikte på å utrydde alle former for fattigdom. Fattigdom kan definerast på ulike måtar med tanke på sosiale og materielle manglar, det vil seie relativ fattigdom. I Noreg har vi ikkje ein nasjonal definisjon på fattigdom.
	Mål 2 tek sikte på å utrydde svolt, oppnå mattryggleik, betre ernæring og eit berekraftig landbruk, fiskeri og havbruk. Om det blir forvalta på rett måte kan landbruk gi næringsrik mat til alle og samtidig vere ei inntektskjelde.
Ikon forts.	Mål 3 tek sikte på å sikre god helse og fremje livskvalitet for alle, uansett alder. Her vil førebyggjande arbeid innan somatisk helse og arbeid for å auke levealder vere viktig, slik at alle kan leve friske og sunne liv.
4	Mål 4 tek sikte på å sikre inkluderande, rettferdig og god utdanning, samt fremje mogelegheiter for livslang læring for alle. Ei god utdanning er ein viktig faktor, og legg grunnlaget for å forbetre menneskjer sitt liv.
5	Mål 5 tek sikte på å oppnå likestilling og å styrke jenters og kvinners stilling. Vidare er det mål om å gjere slutt på alle former for diskriminering. Alle menneske skal ha like rettar og moglegheit til å bestemme over eigne liv.
6	Mål 6 tek sikte på å sikre berekraftig vassforvaltning og tilgang til vatn og gode sanitærtilhøve for alle. Ferskvassressursane må forvaltast på rett måte, slik at alle har naudsynte mengder.
7	Mål 7 tek sikte på å ha tilgang til påliteleg, berekraftig og moderne energi til ein overkommeleg pris. Tilgang på energi er sentralt for jobbar, samfunnstryggleik, klimaendringar og matproduksjon.
8	Mål 8 tek sikte på å fremje varig, inkluderande og berekraftig økonomisk vekst, i tillegg til full sysselsetting og anstendig arbeid for alle. Det er viktig å skape gode arbeidsplassar for alle.
9	Mål 9 tek sikte på å byggje ein robust infrastruktur, fremje inkluderande og berekraftig industrialisering og bidra til innovasjon. Teknologi og innovasjon kan bidra til å løyse miljømessige utfordringar i framtida.
10	Mål 10 tek sikte på å redusere ulikskap i- og mellom land, og samtidig utjamne sosiale forskjellar. Dette mellom anna ved å fremje sosial, økonomisk og politisk inkludering utan omsyn til alder, kjønn, rase, etnisitet, nasjonalitet, religion eller økonomisk og annan status.
11	Mål 11 tek sikte på å gjere byar, tettstadar og bumiljø inkluderande, trygge, motstandsdyktige og berekraftige. Her vil helse, tryggleik, infrastruktur og klima vere viktige faktorar.
12	Mål 12 tek sikte på å sikre berekraftige forbruks- og produksjonsmønster. Me må betre utnytte ressursane og minimere påverknaden på miljø og klima. Dette vil minke ressursbruk, miljøødelegging og klimagassutslepp.
13	Mål 13 tek sikte på å handle umiddelbart for å avgrense klimaendringane og konsekvensane av dei. Dette inneber både utsleppsreduksjon og å tilpasse seg for å styrke evna til å stå mot klimarelaterte farar og naturkatastrofar.
14	Mål 14 tek sikte på å ta vare på og bruke hav og marine ressursar på ein måte som fremjar berekraftig utvikling. Havet har ei nøkkelrolle for regn, drikkevatt, vær, klima og mykje av maten vår. I tillegg byr det på mogelegheiter for nye arbeidsplassar og økonomisk vekst.
15	Mål 15 tek sikte på å verne, oppattrette og fremje berekraftig bruk av økosystem, sikre berekraftig skogforvaltning, motverke ørkenspreiing, stanse og reversere landforringing samt stanse tap av artsmangfald.
16	Mål 16 tek sikte på å fremje frededelege og inkluderande samfunn med sikte på berekraftig utvikling, sørge for tilgang til rettsvern for alle og byggje velfungerande, ansvarlege og inkluderande institusjonar på alle nivå.
17	Mål 17 tek sikte på å styrke gjennomføringsmidlane å fornye globale partnerskap for berekraftig utvikling. Samarbeid og partnerskap på tvers i samfunnet er viktig for å oppnå berekraftig utvikling.

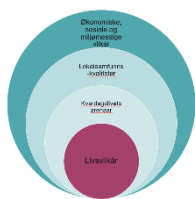
Folkehelsa i Vestland

I modellen for berekraft (s.6) ligg sosial berekraft som eit bindeledd mellom miljømessig og økonomisk berekraft – avhengig av det første – ein premiss for det andre. Miljømessig berekraft er grunnlaget for alt liv på jorda, sosial berekraft viser til fred, demokrati, utrydding av fattigdom, sosial utjamning, inkludering og deltaking. Alt dette er premissar for økonomisk berekraft.

I det følgande blir det nytta ein modell som viser koplinga mellom folkehelse og sosial berekraft. Modellen er utarbeidd ved OsloMet og viser «laga», eller «dimensjonane» av forhold som verkar inn på helsa. I kvar av dimensjonane finst det døme på grupper som av ulik årsak ikkje har moglegheit til å delta på same vilkår som folk flest. Dette kan skuldast økonomi, funksjonsnivå, kunnskap, utdanning, eller anna. Kva for barrierar som finst og kven som ikkje kan delta varierer. Det er dette vi meiner med sosial ulikskap i helse. Det er desse delane av befolkninga det må vere fokus på i oppfølginga av denne oversikta. I eit livsløpsperspektiv er det mange som er utsett for systematiske utstøytingsmekanismer som fører til, held ved like og forsterkar sosial ulikskap. Planlegging og tiltak må skje med utgangspunkt i kunnskapen om at kvar av oss lever livet med sin "bagasje". Målsettinga må vere å gjere vilkåra betre og tersklane lågare for alle.

LIVSVILKÅR

Den innte sirkelen tek føre seg påverknadsfaktorar som er grunnleggande for helse. Ei rekkje føresetnader for utvikling blir lege allereie i mor sitt liv. Vi er prisgitte den familien vi blir fødd inn i og dei oppvekstvilkåra som følger med: bustad, nærmiljø, skule, vener. Dei vilkåra vi veks opp i, dannar grunnlaget for resten av livet – kva for kunnskap vi klarer å tileigne oss, val av fritidsaktivitetar, utdanning og levevanar. Men også kva for inntekt og arbeid vi får og kva for bustadområde vi bur i. Og i neste runde kva for vilkår vi som føresette kan gje barna våre. Personlegdom, individuelle styrker og svakheiter

er ulikt fordelt, det er ikkje vist at desse er knytt til foreldre sin bakgrunn. Kvar av oss opererer innan rammene av eige liv. Livsvilkår er i denne samanheng individet sine moglegheiter for å kunne utnytte sitt potensial. Graden av heilskapleg tenking i sirklane rundt individet er med på å bestemme i kva grad dette potensialet blir nådd.

Korleis vi har det og lever heng saman med økonomi og utdanning

I Vestland er forventta levealder for menn og kvinner signifikant høgare enn landet. Gjennomsnittsvestlendingen har med andre ord god helse og kan sjå fram mot eit langt liv. Gode samfunn og gode helsetenester er viktige årsaker til at folk blir eldre og det bør sjåast som eit gode å få leve lenge. Saman med betre helse har også tannhelsa blitt betre og fleire har sine egne tenner opp i høg alder. Kombinert med auke i levealder, inneber dette at etterspurnaden etter tannhelsetenester, spesielt i dei eldste aldersgruppene, vil auke i tida framover. Det er venta at dei eldre vil ha andre behov og krav til helse- og omsorgstenester enn dagens eldre har, med bakgrunn i at dei har høgare utdanning og er meir ressurssterke.

Eit gjennomsnitt skjuler store variasjonar og på individuelt nivå gjer ulikskap i bumiljø, inntekt og utdanning seg utslag i levevanar. Levevanar påverkar helse og utsikter til eit langt liv. Dette er også tilfelle i Vestland. Resultat frå Folkehelseundersøkinga i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) viser at graden av positive opplevingar gradvis aukar med aukande inntekt innan forhold som trivsel, oppleving av støy frå vegtrafikk, sosial støtte, tryggleik og einsemd. Blant dei som oppgav at dei har dårleg økonomi samanlikna med andre, er det 53 prosentpoeng skilnad mellom kor mange som seier dei alt i alt er nøgde med livet. Den same skilnaden gjer seg synleg i fiskeinntaket: blant dei som et fisk sjeldan eller aldri er det 29 prosent som er nøgde i livet. Blant dei som et fisk dagleg/ vekentleg er delen 82 prosent. Andre område som fysisk aktivitet og anna kosthald følger desse trendane. Ungdom som veks opp i hushald med låg inntekt opplyser oftare at dei ikkje et frukost og dei har prøvd alkohol og hasj, enn andre. Dette viser at forhold innan eitt område, har ringverknader som påverkar heilt andre. Det er vanskeleg å seie noko om årsakssamhengane, men at kosthald, levevaner og psykisk helse er forhold som blir påverka av økonomi og utdanning er godt dokumentert både nasjonalt og internasjonalt.

Låg utdanning gir vanskelege livsvilkår

I Vestland fylke fullfører ikkje ein av fire vidaregåande skule i løpet av fem år. Det største fråfallet ser ein innanfor yrkesfag. Det er grunn til å tru at sosial bakgrunn, skuleprestasjonar og helserelaterte forhold opptre i komplekse samspel^v. Fleire forskingsrapportar viser at det er samanheng mellom auka helse- og levekårsproblematikk og gjennomføring i vidaregåande opplæring.

For elevar som brukar meir enn fem år, er statistikken meir positiv. Nokre elevar treng lengre tid og/eller alternative opplæringsløp og gjennomfører utdanninga på meir enn fem år. I tillegg fullfører fleire gjennom vaksenopplæring.

Svak økonomi gir færre moglegheiter for gode livsvilkår

I Noreg er låg inntekt i hovudsak knytt til mindre moglegheiter for å kunne delta i samfunnet på lik linje med andre. Ungdom som veks opp i hushald med låg inntekt opplyser oftare at dei har færre vener og er mindre aktive i organisert aktivitet enn andre. Ved å stå utanfor fritidsaktivitetar går dei

glipp av ein viktig arena for å treffe andre og for å utvikle sosial kompetanse^{vi}. Deltaking i organisasjonar kan også fungere som ein læringsarena for identitetsutvikling og demokratiforståing hos ungdom. Barn og unge som ikkje deltek i slike arenaer har mindre tilgang til denne typen lærings- og samværsaktiviteter. Dette er eit bidrag til auka sosial ulikskap i helse gjennom livet.

Barn i familiar med låg inntekt opplever oftare enn andre å måtte flytte vekk frå sitt nærmiljø^{vii}. Dei bur oftare dårleg og trongare enn andre, og dei bur sjeldnare i ein bustad som familien sjølv eiger. Barnefamiliar som bur i kommunale utleigebustader har oftare dårleg bustandard. Bustadprisane har auka nasjonalt sidan 2011, men meir i Hordaland og enda meir i Sogn og Fjordane.

Einsemd og dårleg psykisk helse aukar med låg inntekt

Det er ei negativ utvikling i Vestland for særskilt unge si psykiske helse målt etter både trivsel, mobbing og einsemd. Ein av fem ungdommar oppgav at dei har vore mykje plaga av einsemd i løpet av siste veka^{viii}. Det er fleire jenter enn gutar som kjenner seg einsame. Delen som er plaga av einsemd aukar i ungdomsskulen og inn i tidleg vaksenliv, men søkk igjen med aukande alder. Jamfør Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) blir graden av einsemd jamt lågare gjennom heile livet. Dette er i strid med diskursen om at eldre er einsame⁴. Det er diskusjon rundt årsakene til dette, om det skuldast auka merksemd på psykiske plager, fleire psykologar, endra kultur for å snakke om psykiske plager – eller om det er ein reell auke. Det er i alle fall eit følsamt tema for mange som det kan vere vanskeleg å snakke høgt om^{ix}.

Generelt er det ulikskap i opplevinga av sosial støtte og i opplevinga av einsemd. Ungdom som veks opp i hushald med låg inntekt opplyser oftare at dei har psykiske problem. Dei er også meir utsett for mobbing. Når det gjeld tryggleik, så kjenner dei fleste ungdommane seg trygge i Vestland, men også her er det sosial ulikskap knytt til inntekt^x.

Sosial støtte er viktig for individuell deltaking

I integreringsarbeidet med innvandrarak er det eit stort fokus på språk og arbeid. Dette er utan tvil viktige forhold for god integrering – men også det sosiale aspektet er av betydning. For nokre innvandrarak vil det ta fleire år før dei har eit språkgrunnlag og ein kompetanse som gjer at dei er sjølvhjelpne på inntektssida. I tida imellom og etterpå er sosial deltaking av høg verdi – for den enkelte for å lære språk, kultur og å etablere vennskap. Vestland treng å oppretthalde innbyggartalet og sysselsettinga gjennom arbeidsdeltaking. Då må det bli lege betre til rette for at nye til landet lettare skal kunne delta i samfunnet.

Også i eit samfunnsperspektiv er det viktig at folk kjenner kvarandre. Folk i dei regionale møta har også vore opptekne av dette. Dei er bekymra for auka einsemd, særskilt hos eldre og hos tilflyttarak. Det vart fremma innspel om at samfunnet må bidra til at innvandrarak finn sin plass i lokalsamfunnet.

Oppsummering

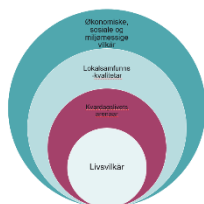
Dei fleste i Vestland lever gode liv, tek gode og sunne val til beste for seg sjølv og familien. Men moglegheita for å gjere gode og sunne val er ikkje likt fordelt i fylket. Livsvilkår som trygg oppvekst, val av utdanning, tilgang på godt arbeid, ei leveleg inntekt og ein meiningsfull fritid er ulikt fordelt og gjer seg utslag i ulik helse og ulik levealder. Skilnad i forventa levealder etter utdanning er 5,2 år i Hordaland og 4,3 år i Sogn og Fjordane⁵. Det bør vere rettferdige vilkår i Vestland for å leve gode liv for alle. Dette er ein grunnpilar for sosial berekraft. Individuelle behov er både materielle og psykososiale. Menneskerettane er det viktigaste utgangspunktet for dette.

⁴ Men merk at her er det relativt små tal i dei eldste aldersgruppene, så det er mogleg at dette ikkje er representativt for dei eldste aldersgruppene.

⁵ Talet for landet er 5 år. (Folkehelseprofilene fra Folkehelseinstituttet)

Berekraftsmål som er relevante for menneske sine livsvilkår: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 16

ARENAER I KVARDAGSLIVET

Det andre laget i modellen er knytt til kvardagslivet sine arenaer. Gjennom eit langt liv er dei fleste innom mange, som barnehage, skule, utdanningsinstitusjonar, arbeidsplassar, sjukeheim og sjukehus for å nemne nokre. Fengsel og barnevernsinstitusjonar er også døme på kvardagsarenaer. Det same er fritidsaktivitetar med både organisert og uorganisert aktivitet. Ikkje alle arenaer er tilgjengelege for alle. Folk bruker mykje av tida si på desse arenaene og dei kan i ulik grad vere helsefremmande, eller helsetruande.

Kvalitet i barnehagar og skuler

Vestland har høgare barnehagedekning enn landet samla. Også delen minoritetsspråklege barn i barnehagar er høg, særskilt i Sogn og Fjordane. Deltaking i barnehagar av høg kvalitet er ein ressurs for alle barn, det gir kultur- og språkforståing tidleg i livet. Det er også ein ressurs for samfunnet gjennom at fleire vaksne kan stå i arbeid. Studiar har vist at språkutviklinga til barn frå familiar med låg inntekt blir positivt påverka av å gå i barnehage frå tidleg alder^{xi}. Evalueringa av gratis kjernetid i boområde med mange innvandrarakgrunn tyder på at tiltaket førte til betre skuleprestasjonar for elevar med innvandrarakgrunn. Faglege råd legg særskilt vekt på høg kvalitet i barnehage og skule og aktivt arbeid mot mobbing som tiltak med kjent effekt på helse.

Trivsel i skulen følger ein sosial gradient, der det er skilnad i kven som trivst og ikkje. Blant dei som bur i familiar med låg sosio-økonomisk status er det dobbelt så mange som ikkje har det godt på skulen, enn blant dei med høg sosioøkonomisk status. Manglande trivsel handlar både om skulen som læringsarena og som sosial arena og samvær med vener^{xii}. I vidaregåande skule er mobbetala låge i Vestland. Sogn og Fjordane har lege lågare enn landet og Hordaland over tid, men utviklinga her går i feil retning.

Det er systematiske kjønnskilnader i skuleprestasjonar, gjennomføringsgrad i vidaregåande skule og i del med høgare utdanning i kvinner sin favør – nasjonalt og i Vestland. Lese- og rekneferdigheitene i 5.klasse er svake i Vestland og dei har vore det over tid. Ein av fire elevar er på det lågaste nivået i lesing – signifikant dårlegare enn landet. Rekneferdigheitene er noko betre i Sogn og Fjordane enn i Hordaland, men der utviklinga har vore positiv for Hordaland, har det vore lita endring i Sogn og Fjordane. Lese- og rekneferdigheiter er grunnleggande ferdigheiter og det er urovekkande at elevane i Vestland presterer så lågt og at dei har gjort det over tid. Det er ikkje kjent kvifor det er så svake resultat i Vestland. Skuleprestasjonar i grunnskulen er den enkeltfaktoren som har størst direkte innverknad på om elevar fullfører vidaregåande skule^{xiii}.

Trivsel på arbeidsplassen og variasjon i arbeidsmarknaden

Dei fleste trivst på arbeidsplassen sin (80%), men delen er lågare i Vestland enn det som er nivået nasjonalt (90%)^{xiv6}. Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) viser at arbeidsplassen er ein viktig arena for å trivst elles i livet også: det å delta i arbeidslivet ser ut til å vere positivt, ettersom dei gruppene som står utanfor arbeidslivet (sjukmelde, uføre, sosialhjelpmottakarar og arbeidslause) også er dei gruppene som i minst grad oppgjev å vere nøgde med livet. Blant dei som er nøgd med arbeidet sitt er det 87 prosent som er nøgd generelt.

⁶ Spørsmålsstillinga i Folkehelseundersøkingane var: *Eg er alt i alt nøgd med jobben min. Heilt einig, einig, verken eller, ueinig, heilt ueinig, veit ikkje.*

Spørsmålsstillinga i den nasjonal undersøkinga var: *Alt i alt, hvor fornøyd er du med jobben din? Er du svært fornøyd, ganske fornøyd, verken fornøyd eller misfornøyd, ganske misfornøyd eller svært misfornøyd?*

Blant dei som ikkje er nøgde på jobben, er det berre 35 prosent som er nøgde med livet. Dette er i tråd med kjent kunnskap: Desto meir nøgde arbeidstakarane oppgjev å vere med jobben, desto mindre sannsyn for psykisk og somatisk sjukdom. Samanhengen er sterkast med mentale helseplager^{xv}.

Trong for varierte arbeidsplassar har vore løfta i dialogmøta og i eit folkehelseperspektiv er dette også relevant. Moglegheit for å finne arbeid som er relevant for interesser og utdanning, samt å kunne skifte arbeid ved behov er viktig for trivsel. Kompetansebehova i arbeidslivet er i endring. Det vil bli stilt høgare krav til fleksible utdanningsløp. Desentraliserte løysingar og løp tilpassa lokalt næringsliv sine behov kan gjere det lettare å halde på og å rekruttere i heile fylket. Det å vere i arbeid – i tillegg til det å ha ei inntekt - har ringverknader ut over trivsel og individuell helse. I arbeidet med førre folkehelseoversikt fant vi ein samvariasjon mellom manglande trivsel i 10. klasse og arbeidsløyse i foreldregenerasjonen. Også barna sin trivsel blir påverka av rammevilkår i arbeidslivet. Sitatet frå et dialogmøte om at «har ungane det bra, har foreldra det bra», ser med andre ord ut til å gå begge veger.

Det ser ikkje ut til å vere samheng mellom utdanningsnivå og sysselsettingsgrad i kommunane. Det er heller ikkje nokon tydeleg samheng mellom næringsstruktur og utdanningsnivå. Det er lågare del innvandrarakar som er sysselsette, enn i heile befolkninga. Det har vore ei negativ utvikling for denne gruppa. Kvinnelege innvandrarakar arbeider i mindre grad enn menn. Det er store skilnader mellom kommunane med variasjon frå 56,3 - 75,1%. Det ser ikkje ut til å vere samheng mellom kva som er den største innvandringsårsaken og sysselsettingsgraden. Når det gjeld menneske med nedsett funksjonsevne er sysselsettinga lågare enn i majoritetsbefolkninga, men den har auka litt sidan 2013. Også ein vesentleg del einslege forsørgjarar har låg arbeidstilknytning. Det er ein samheng mellom arbeidsplassdekning, del eineforsørgjarar og uføretrygd i kommunar i Noreg^{xvi}. Det er ein samheng mellom utdanningsnivå og reiseveg til og frå arbeid.

Dette viser oss at det er enkelte grupper – lågt utdanna, eineforsørgjarar, innvandrarakar og folk med nedsett funksjonsevne – som er svakare stilt på arbeidsmarknaden enn majoriteten. Yrkesdeltaking er viktig for alle, men kanskje særskilt viktig for innvandrarakar og folk med nedsett funksjonsevne; befolkningsgrupper som i andre delar av samfunnet kan oppleve større barrierar for deltaking. Dei negative effektane av å stå utanfor arbeid kjem i tillegg til andre negative effektar desse gruppene blir råka av. For desse gruppene kan reiseveg til og frå arbeid og (manglande) fleksibilitet i arbeidslivet og opningstider i barnehagen vere tuer som velter lasset i høve det å kunne delta i arbeidslivet eller ikkje. Hos dei som er i arbeid, er unge, folk med låg utdanning og innvandrarakar overrepresenterte i gruppa med låg løn^{xvii}. Også i andre enden av skalaen er det skilnader; masterutdanna, norskfødde med innvandrareforeldre har lågare sysselsetting og årsinntekt enn masterutdanna med norskfødde foreldre. Menn med innvandrarakarbakgrunn har lågare timelønn enn menn frå majoriteten^{xviii}. Innvandrarakar oppgjev i eitt av fire tilfelle å vere overkvalifiserte til arbeidet sitt^{xix}.

Fritid og rekreasjon

Gode kvardagsarenaer bygger opp under skaparkraft og identitet hos dei unge og kan bidra til at dei ønskjer å komme heim igjen.

I resultatane frå Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) er det eit mønster med ein klår gradient målt etter utdanning. Den same trenden gjeld både organisert og uorganisert deltaking. Også økonomisk ulikskap påverkar sosial deltaking. Barn i familiar med låg inntekt deltek i mindre grad og sluttar tidlegare i organiserte aktivitetar enn andre barn^{xx}. Slik er det også i Hordaland^{xxi} og det er liten grunn til å tru at det ikkje skal vere tilfelle i Sogn og Fjordane. Ved å stå utanfor fritidsaktivitetar går dei glipp av ein viktig arena for å treffe andre og for å utvikle sosial kompetanse^{xxii}. Deltaking i organisasjonar fungerer som læringsarena for identitetsutvikling og demokratiforståing hos ungdom. Barn og unge som ikkje deltek i slike arenaer har mindre

tilgang til denne typen lærings- og samværsaktiviteter. Dette aukar sosial ulikskap i helse gjennom livet.

Funksjonsnivå påverkar også deltaking. Målt etter sosial støtte, er det 20 prosentpoeng skilnad mellom dei som kjenner seg funksjonsfriske (64 prosent) og dei som i stor grad blir påverka av sitt funksjonsnivå (44%)^{xxiii}. Dei som har ei funksjonsnedsetjing kjenner seg også meir einsame og i mindre grad trygge enn majoritetsbefolkninga.

Deltaking i frivillig arbeid gir sosial støtte, kontakt, styrker demokrati og tilhøyrsløse. Det er lite kunnskap frå Vestland om innvandrarakar si deltaking i frivillig arbeid og sivilsamfunn. På landsbasis er det funne at innvandrarakar deltek i mindre grad enn majoritetsbefolkninga i formaliserte medlemskap og organisasjonsvern, men meir i religiøse foreiningar og innvandrarakarorganisasjonar^{xxiv}. Deltakinga ser ut til å auke med lengre butid, gode eller svært gode norskkunnskapar, god helse, sysselsetting og oppleving av tilhøyrsløse til Noreg^{xxv}.

Tilgang eller mangel på tilgang treng ikkje berre vere fysisk. Det er også økonomiske, sosiale eller digitale barrierar. Blant dei som svarte at dei ikkje deltek i organisert aktivitet på fritida, var det til saman 55 prosent som sa at det var fordi dei ikkje veit kva som går føre seg, ikkje kjenner andre som er med, føler at dei ikkje høyrer til eller at det er for dyrt^{xxvi}. Blant dei som ikkje deltek på noko uorganisert aktivitet er delen som oppgav dei same forklaringane heile 73%. Barrierar for deltaking vil variere lokalt og mellom kommunar. Det trengst meir kunnskap og medvit om kva desse er. Befolkninga i Vestland er i endring – det er fleire innvandrarakar, fleire eldre og færre unge. Dette påverkar dynamikken lokalt. Den norske dugnadsånden blir ofte trekt fram som ein ressurs som er i tilbakegang. Med eit meir heterogent samfunn kan det hende at dei etablerte og uskrivne reglane for deltaking som har fungert til no, må fornyast og tilpassast endringane. Det er ikkje gitt på same måte som før kva som er tilgjengeleg for kven og til kva tid.

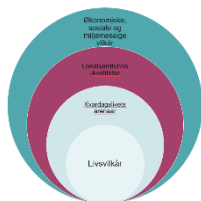
Oppsummering

Størsteparten av folk i Vestland deltek i barnehage, skule og arbeid og dei fleste trivst godt. Helsefremmande kvardagsarenaer aukar livskvalitet og meistring. Sterkt fokus på kvalitet i arenaene folk oppheld seg - særskilt i oppveksten – er effektive verkemiddel for å skape ei robust og deltakande befolkning. Det gir kjensle av fellesskap å delta, og det er kjent frå forskning at det er skadeleg for helsa å stå utanfor. Derfor må det vere jamt fokus på å unngå utstøytning frå arbeidsliv, fråfall frå vidaregåande skule og frå fritidsaktivitetar. Å sikre at folk deltek og ikkje fell utanfor er svært viktige folkehelseiltak som kommunar, fylkeskommunen og næringslivet har gode moglegheiter til å påverke gjennom sine verkemiddelapparat. Det er sosial ulikskap i faren for å falle ut og grunnlaget blir danna tidleg i livet.

Berekraftsmål som er relevante: 1, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16

LOKALSAMFUNNSKVALITETAR

I det neste laget av modellen er det her grovt sett vist forhold knytt til kommunen sitt påverknadsområde, sjølv om fylkeskommunen også her har verkemiddel. Kommunal arealplanlegging har stor betydning for kvalitetar i lokalsamfunn og nærmiljø. Plassering av barnehage, skule, arbeidsplass, handel og fritidsarenaer i høve kvarandre, er kanskje det mest synlege. Dette er verkemiddel for å legge til rette for at folk kan delta i arbeid og fritid. Kort pendlaravstand og lite transportbehov mellom arenaer bidreg til at fleire kan delta lengre – uansett livsvilkår. Samfunnskostnadar knytt til vedlikehald av veg og kollektiv blir også påverka av dette. Det same gjeld også klima gjennom betre moglegheit for miljøvennleg transport.

Sterk sentralisering og sterk fråflytting krev god planlegging

Sentraliseringa er venta å auke fram mot 2040 med den største delen av befolkninga i dei 12 mest sentrale kommunane i Vestland. Det vil seie at 31 kommunar vil dele på om lag 20 prosent av befolkninga og det er venta at delen vil søkke. I 17 av desse kommunane er arbeidsinnvandrara den største innvandringsgruppa. Delen eldre aukar totalt sett og mest i åtte kommunar – alle blant dei minst sentrale. Dette er område som er sårbare for ein eskalerande effekt av desse utviklingstrekk. Befolkninga er bekymra for å miste skuler, svekka kollektivtilbod og helsetenester. Dårlige vegar og skredfare gjer nokre regionar mindre attraktive for pendling. Trugselen om skred påverkar også folk si vilje til å bli buande. Blant kommunetilsette⁷ er folketalsutviklinga vurdert som den største utfordringa sett under eitt. Herunder skeiv aldersfordeling mellom unge og gamle, fråflytting og spreidd busetnad. Utviklingstrekk sett under eitt, er dette reelle bekymringar i delar av fylket.

I motsett ende vil kommunane med største delen av befolkninga og høgast forventa vekst oppleve stort arealpress på alle samfunnsområde; bustad, transport, rekreasjonsareal og møteplassar. Ni prosent av kommunetilsette⁸ meiner at tilflytting er ein styrke for sin region. Behovet for å ta vare på naturmangfaldet blir sett under tilsvarande stort press. Det er også i dei mest sentrale områda av fylket at det er mest fragmenterte friluftsområde⁹. I pressområda av fylket er det fare for at denne negative trenden fortset. Slik tilgang er viktig for at folk skal trivast. Over halvparten av dei kommunetilsette¹⁰ trekker fram god tilgang til areal, natur- og kulturminne som ein særskilt ressurs for sin region. Av desse har dei fleste svart at dette gjeld god tilgang på natur- og rekreasjonsområde.

Ein fortettingsstrategi med fokus på kvalitet vil kunne skape gode og helsefremmande miljø for folk ^{xxvii}. Det bør vere eit samspel mellom gode uteareal i nærrområde, bustadkvalitet og andre trivselstiltak. Særskilt i fortettingsstrategiar kan ulike omsyn til folkehelse dra i kvar si retning. Tilrettelegging for at fleire går og sykklar i kvardagen, kan

⁷ I samband med dialogmøta vart eit (ikkje representativt) utval inviterte til å delta i ei spørjeundersøking. Undersøkinga vart sendt til ordførar, rådmann, planleggar og folkehelsekoordinator. Svara frå desse er brukt i dette arbeidet.

⁸ I samband med dialogmøta vart eit (ikkje representativt) utval inviterte til å delta i ei spørjeundersøking. Undersøkinga vart sendt til ordførar, rådmann, planleggar og folkehelsekoordinator. Svara frå desse er brukt i dette arbeidet.

⁹ På nasjonalt nivå er det ein samanheng mellom tilgang til rekreasjonsareal og nærturterreng og storleiken på tettstaden folk bur i. Generelt har ein større del av befolkninga trygg tilgang i mindre tettstader enn i større tettstader. Årsaka til dette kan vere meir trafikk eller høgare fartsgrenser i større tettstader som slik skaper ei barriere for trygg tilgang – eller at rekreasjonsareal er meir nedbygd i tettbygde strøk.

¹⁰ I samband med dialogmøta vart eit (ikkje representativt) utval inviterte til å delta i ei spørjeundersøking. Undersøkinga vart sendt til ordførar, rådmann, planleggar og folkehelsekoordinator. Svara frå desse er brukt i dette arbeidet.

bidra til betre helse. Men fortettinga kan samstundes redusere grønne areal og offentlege rom, som er sosiale møteplassar og arenaer for fritidsaktiviteter. Desse er særskilt viktige for eldre og yngre som har mindre aksjonsradius og meir avhengige av sitt nærmiljø.

Det blir trong for høg planleggingskompetanse for å balansere ulike omsyn på ein god og berekraftig måte. Gode lokalsamfunnskvalitetar handlar om trivsel og om praktiske forhold for å få kvardagen til å gå opp for den enkelte. Ei heilskapleg planlegging som legg opp til mindre behov for transport i kvardagen vil vere med å svare på fleire delar av utfordringsbiletet. Dette gjeld både kommunar som har sterk vekst, og dei som er fråflyttingstruga.

Nærmiljø og sosial deltaking

Med fleire eldre vil universell utforming av samfunnet og nærmiljøet bli enda viktigare. Det som gjer kvardagen enklare og meir tilgjengeleg for menneske med nedsett funksjonsnivå, er også bra for andre grupper i samfunnet – eldre, småbarn, barnevognar. Med korte avstandar blir det også mindre behov for parkering og kollektivtilbod. Varierte bustadmiljø gir folk moglegheit til å skifte bustad etter behov, utan å skifte nærmiljø. Varierte bumiljø med blanda befolkning er også positivt for samfunnet og bygging av toleranse og tillit mellom folk. Nærmiljø av god kvalitet er tilgjengelege og dei har gode møteplassar for samspel mellom folk. Estetiske omgjevnader har positiv innverknad på både trivsel og helse.

Det har lite å seie om folk bur i by eller spreiddbygde strok, eller i kva for region, for om folk kjenner seg trygge, einsame eller om dei har sosial støtte. Alder spelar større rolle. Dei yngste aldersgruppene (18-29 år) trivst i mindre grad i sitt nærmiljø, enn dei eldre. Pensjonistar bruker meir tid i nærmiljøet enn andre aldersgrupper og er slik sett meir avhengige av gode og tilgjengelege nærmiljø for å kunne fungere sjølvstendig og klare seg sjølv^{xxviii}. Likevel er trivsel i nærmiljøet viktig for alle aldersgrupper, og det burde bli undersøkt nærmare lokalt kvifor unge trivst mindre.

Det er større skilnader i oppleving av kulturtilbod. Det er variasjon i kor nøgd ungdom er med kultur- og idrettstilbodet i si kommune. Her skil Lærdal, Sogndal, Førde, Gloppen, Eid og Etne seg positivt ut med eit stort fleirtal som er nøgde. I fleire av kommunane som ventar fråflytting og stor del eldre, er ungdommen nøgde kulturtilbodet. Det er ein viktig ressurs for kommunen at ungdommen trivst og dette er noko som befolkninga tydeleg er opptekne av. Regionane Nordhordland og HAFS skil seg særskilt negativt ut^{xxix}.

Det er ein viktig ressurs for kommunen at ungdommen trivst og dette er noko som folk er opptekne av (regionmøta og spørjeundersøkinga). Halvparten av dei kommunalt tilsette meiner at regionen dei bur i har eit kultur- og fritidstilbod som er ein særskilt ressurs for regionen¹¹. Dei trekk fram eit variert fritidstilbod, stor frivillig innsats og gode idrettsanlegg som særskilt viktig.

Støy

Statens Vegvesen opplyser om at om lag 55 800 personar er utsett for helseskadeleg støy utanfor sin bustad. Talet ville vore høgare om Noreg brukte WHO si grense for kva som er helseskadeleg. Dette utgjer om lag 8 prosent av befolkninga i Vestland, og er slik sett eit mindre problem for befolkninga som heilskap. Nasjonale analysar har vist at det er sosial ulikskap i kven som blir utsett for støy^{xxx}. Dette heng truleg saman med bustad og bumiljø – kvar man har råd til å bu og

¹¹ I samband med dialogmøta vart eit (ikkje representativt) utval inviterte til å delta i ei spørjeundersøking. Undersøkinga vart sendt til ordførar, rådmann, planleggar og folkehelsekoordinator. Svara frå desse er brukt i dette arbeidet.

kvar utleigebustadene finst. Men det er også teikn på at det er ein sosial og subjektiv dimensjon av støy som ikkje i stor grad har vore framtrudande i tidlegare publikasjonar. Det er sosial ulikskap i opplevinga av støy, og det er ein samvariasjon mellom opplevinga av sosial støtte og oppleving av støy – jo meir sosial støtte, dess mindre plaga av støy. Dette tyder på at hypotesen om at folk tåler meir bråk viss dei kjenner naboane og kjenner seg trygg. Dette føyer seg også inn som ei støtte til at det er årsakssamanhengar mellom sosial deltaking og tillit i eit samfunn.

Desse trekka gjer seg også synleg i arbeidslivet. 46 prosent av dei som svarte i Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) oppgjev å vere plaga av støy på arbeidsplassen i varierende grad. Men det er færre blant dei som er svært mykje plaga av støy som også opplever sosial støtte og trygghet i nærmiljøet. Gruppa som også kjenner seg einsame er meir enn dobbelt så høg som blant dei som ikkje er plaga av støy på arbeidsplassen (15 prosent mot 7 prosent).

Eit godt kollektivtilbod gir moglegheit for deltaking

Det er stor skilnad i bruk av og kor nøgde folk er med kollektivtilbod ulike stader i fylket. I dei mest spreiddbygde stroka bruker berre 12 prosent kollektivtransport til og frå arbeid. Kollektivtilbodet har ein annan og viktig dimensjon ut over å vere ein transportmåte til og frå arbeid. For mange er det ein føresetnad for å kunne delta. Eit fungerande kollektivtilbod hjelper særskilt dei svakaste gruppene, som av ulike årsaker ikkje har eigen bil, eller nokon til å køyre seg. Eit godt kollektivtilbod kan vere ein måte å integrere innvandrarak betre på.

Gode og trygge pendlarveggar, eller samorganisering av skule og idrettsanlegg kan vere tiltak for å få auka deltaking og minske transportbehov, gi mindre trong for kollektivtilbod også på fritida og skape betre kvalitetar i lokalsamfunnet.

Oppsummering

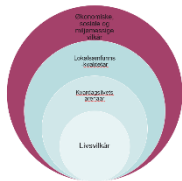
Det er store regionale skilnader i Vestland der nokre område har stor befolkningstettleik, sterk vekst og relativt ung befolkning, mens andre område ventar fråflytting, mange eldre og færre unge. Infrastruktur, arbeidsmarknad og kollektivtilbod varierer også. Eit tydeleg trekk frå dei regionale møta er at variasjonen gjer seg uttrykk i unike utviklingstrekk som skil seg klårt frå kvarandre. I Bergensregionen er storbyen framtrudande med urbane trekk, nasjonale kulturinstitusjonar og mange kompetanse- og utdanningsmiljø. I Indre Vestland står turisme og fruktdyrking sterkt. Nordhordland har spesialisert industri med sterkt internasjonalt fokus. Nordfjord har funnet nye løysingar i ein region med desentralisert struktur og bygd merkevare på tvers av offentleg, privat og sivil sektor. Sunnfjord har ein stor bu- og arbeidsmarknad i sin omkrins. I Sunnhordland står havet i fokus – både i industri og i kvardagsliv.

Lokalsamfunna i Vestland må vere av høg kvalitet og legge til rette for å bevare og å bygge sosial kapital, fellesskap og tilhøyrslø over tid. Her har Vestland store ressursar og gode tradisjonar å bygge vidare på. For at folk skal trivast, ønske å bli og ønske å komme tilbake, må det vere sterkt fokus på å bygge gode og varierte nærmiljø som legg til rette for at folk kan møtast, trivast og leve gjennom ulike livsfasar. Korte avstandar mellom arbeid, bustad, butikk og fritidsaktivitetar aukar moglegheitene for deltaking.

Berekraftsmål som er relevante for lokalsamfunn: 1, 3, 10, 11, 12, 15,16,17

ØKONOMISKE, SOSIALE OG MILJØMESSIGE VILKÅR

Det yteste laget i modellen viser til samfunnsstrukturar som er grunnlag for tillit mellom folk og demokratisk deltaking. Velferdsordningar, arbeidsmarknadspolitik, utdanningstilbod, infrastruktur, osv. er sentrale og overbyggande strukturar for samfunnet slik vi kjenner det i dag og set rammene for enkeltpersonar si moglegheit for deltaking. I tillegg til dei nasjonale, er det mange fylkeskommunale verkemiddel som påverkar i dette laget. Plassering av vidaregåande skular, vegstandard og kollektivtilbod er nokre. Fylkeskommunen har også innverknad gjennom regionale planar, samt rettleiing og uttale til kommunale planar.

Demokrati og deltaking

Vestland har høg valdeltaking samanlikna med landet elles, både ved kommuneval og Stortingsval. Innvandrarak deltek mindre enn majoritetsbefolkninga, særskilt dei som har innvandrarforeldre. I Sogn og Fjordane deltek førstegenerasjons innvandrarak meir. Ei høg valdeltaking er positivt og gir mangfald gjennom betre representasjon av ulike idear, verdiar og standpunkt^{xxxi}. Høg valdeltaking kan sjåast på som teikn på at folk opplever at dei kan påverke sine livsvilkår og at det er tillit i samfunnet. Tillit fremjar samarbeid og deltaking og er grunnleggande for at samfunnsinstitusjonar skal fungere effektivt.

«Sammen med blant annet andre nordiske land scorer Norge høyt på internasjonale målinger av tillit. I slike undersøkelser er det en tendens til at landene med høy tillit også har lav ulikhet. Felles deltakelse på mange samfunnsområder er et forhold som kan bidra til å bygge tillit, både mellom mennesker og til styrende institusjoner. Samtidig kan gode institusjoner bygge opp under den generelle tilliten i samfunnet. Felles deltakelse gir også tilhørighet, tilgang til sosiale nettverk og forståelse for lokale normer og skikker. For innvandrere kan det å delta i sivilsamfunnet være en viktig arena for språklæring og en vei inn i yrkeslivet. Sammenfall mellom økonomisk, sosial og kulturell ulikhet kan svekke tillit og samhold. For å opprettholde det høye tillitsnivået i det norske samfunnet, er det viktig at alle har tilgang til de sentrale samfunnsarenaene, selv om faktisk deltakelse vil kunne variere med egne ønsker og valg.» (Meld.St.13 Muligheter for alle – Fordeling og sosial bærekraft).

Fleire eldre, færre unge og mindre innvandring

Det er ein målsetnad i folkehelsearbeidet at folk skal leve lenger. Nasjonalt er målet at Noreg skal vere blant topp tre i verda når det gjeld levealder. Det blir fleire eldre, noko som mellom anna skuldast høg levestandard, relativt små sosiale forskjellar, gode velferdsordningar og helse- og omsorgstenester av høg kvalitet. Ei frisk, eldre befolkning er ein ressurs for samfunnet, for nærmiljøet og for familiar. Men det trengs balanse mellom generasjonane, med nok unge i arbeid til å bere samfunnet og velferdsstaten også i framtida.

I mange kommunar vil delen eldre over 67 år utgjere meir enn 20 prosent av befolkninga. I andre vil om lag ein av tre innbyggjarar vere over pensjonsalder i 2040. Dette er også kommunar der folk bur spreiddt og som kan forvente nedgang i befolkningstalet. Sogn og Fjordane skil seg frå landet og Hordaland med langt fleire eldre. Med fleire eldre er det venta auke i pensjonsutbetalingar, auka behov for helsetenester, tannhelsetenester og pleie- og omsorgstenester. Ein aktiv førebyggingspolitikk på alle samfunnsnivå kan halde fleire friske lenger og utsette hjelpebehov.

Parallelt med at det blir fleire eldre, går fruktbarheita ned og befolkningsdelen under 15 år er jamt nedgåande. Det er ikkje undersøkt om dette skuldast val og prioriteringar, eller uønska barnløyse. Skattepolitikken kan vere ein årsak til nedgang i barnefødsalar. Færre fødte barn gir ein «topptung» befolkningspyramide der det i framtida vil vere ei større forsørgingsbyrde per arbeidstakar, enn i

dag. Kommuneutvalget i Vestland vurderer befolkningsutviklinga med skeiv aldersfordeling, fråflytting og spreidd busetnad som den største utfordringa for regionen¹².

Totalt i fylket har innvandringa bremsa opp. Det er færre som kjem og fleire som drar ut. Det ser ut til å bli lågare innvandring og meir flytting også i framtida.

Økonomiske utviklingstrekk

Skilnadene i inntekt aukar i Noreg og Vestland og har gjort det over tid. Sjølv om det er låg ulikskap i Noreg samanlikna med andre land, så er det urovekkande at den aukar. Økonomisk ulikskap har negative effektar for samfunnet som heilskap. Det har blitt vist samanhengar mellom inntektsulikskap og samfunnsforhold som økonomisk stabilitet, sosiale relasjonar og demokrati^{xxxii}.

Endring i familiemønster saman med auka innvandring kan ha bidrege til å trekke utviklinga i same retning, men denne effekten er det vanskeleg å slå klårt fast^{xxxiii}. Ulikskapen i befolkninga har auka sjølv om innvandrarar ikkje er del av rekneskapen^{xxxiv}. Ein årsak til at ulikskapen aukar er at dei seinare åra har det vore større auke i formuane til dei rikaste^{xxxv}.

Det har vore auka del hushald som lever i vedvarande fattigdom^{xxxvi}. Dette ser vi også i Vestland. Talet alderspensjonistar som lever i vedvarande fattigdom har gått ned, mens delen einslege forsørgjarar har gått opp. Det blir også fleire barn i låginntektshushald. Delen aukar spesielt i Sogn og Fjordane. Ulikskapen er størst blant familiane med dei yngste barna^{xxxvii}. Befolkningsdelen som bur i hushald med vedvarande låg inntekt søkk med aukande alder^{xxxviii}, fram til den aukar igjen ved pensjonsalder. I denne gruppa er det langt større del i Sogn og Fjordane enn i Hordaland og i landet. Det er ikkje undersøkt kvifor det er såpass mange fleire her.

Utdanningsnivå og arbeidsliv

Kvar tredje innbyggjar i Vestland fylke har høgare utdanning, og over tid har utdanningsnivået auka. Sjølv om delen med høgare utdanning aukar, er det ikkje slik at det er eit mål i seg sjølv at flest mogleg bør liggje på dette utdanningsnivået. Mange jobbar krev også vidaregåande utdanning og særleg yrkesfagleg opplæring. Fullført vidaregåande skule er eit viktig kompetansekrav for deltaking i arbeidslivet og eit «trappetrinn» for fordeling av helse i befolkninga.

I Vestland har delen med grunnskule som høgaste utdanningsnivå samla sett gått ned dei siste 30 åra, men har vore stabilt dei siste 10 åra. Det er forskjellar mellom kommunane, i nokre står nesten ein fjerdedel av dei unge utan vidaregåande utdanning^{xxxix}. Dei fleste arbeidsledige har grunnskule eller vidaregåande opplæring som høgaste utdanningsnivå. Delen i arbeid med grunnskule som høgaste utdanning har gått gradvis nedover dei siste ti åra. Det er venta at framtidas arbeidsmarknad kjem til å ha mindre trong for arbeidskraft med dette utdanningsnivået. Det er også ein samvariasjon mellom utdanningsnivå og reiseavstand til arbeid der lågare utdanning gir lengre reiseveg¹³.

Del av befolkninga som har grunnskuleutdanning (30-39 åringar) er den faktoren som saman med snittalder i befolkninga, i størst grad er knytt til uføretrygd i ein kommune^{xl}. Også låg arbeidsplassdekning er forhold som i stor grad samvarierer med uføretrygd i ein kommune.

I tillegg manglar Vestland arbeidskraft og fleire regionar har utfordringar med å knytte til seg kompetente folk. Vestland taper i konkurransen med andre utdanningsstader på sentrale fagområde innan høgare utdanning. Det er òg mangel på søkjarar til yrkesfaglege studieretningar

¹² I samband med dialogmøta vart eit (ikkje representativt) utval inviterte til å delta i ei spørjeundersøking. Undersøkinga vart sendt til ordførar, rådmann, planleggar og folkehelsekoordinator. Svara frå desse er brukt i dette arbeidet.

¹³ Dette samsvarar med pendlingsstatistikk frå sysselsettingsregisteret

og fagarbeidarar som næringslivet treng. På denne måten går fylket glipp av både elevar og studentar, men og framtidige arbeidstakarar for regionen.

Klimaendringar og fysisk miljø

Endringane i klima påverkar folkehelsa. Det er venta auka førekomst av naturhendingar med fare for skade på viktig infrastruktur, menneskeliv og miljø. Vidare vil både klimaendringar og arealbruksendringar truge fleire økosystem, naturtypar og artar som er viktige bidrag i matproduksjon og vasskvalitet, rekreasjon, friluftsliv, sjukdomsregulering og fleire andre økosystemtenester. FN sin ferske rapport om jordas natur- og biomangfald viser til faren for å utrydde ein stor del av jorda sitt artsmangfald. Dette kjem i tillegg til endringar som følgje av klimaforandringar. I rapporten blir det slått fast at fleire berekraftsmål vil vere umoglege å nå viss vi held fram som vi har gjort til no.

Klimaforandringar og -tilpassing gjer seg gjeldande i høve behov for meir sikring og førebuing knytt til flaum og skred. Næringslivet må også omstille seg. Skredfare og utrygge vegar er negativt for kvardagstransport, men også for næringsliv og for at folk i det heile tatt skal ønskje å bli buande. Opplevinga av utrygge omgjevnader påverkar viljen til å vere mjuk trafikant – målet om å få opp talet gåande og syklande barn og vaksne blir ikkje nådd i miljø der folk kjenner seg utrygge. Dette er eit problem på kort sikt med omsyn til måla om færre bilar på vegane. På lang sikt tek barn med seg vanar med passiv transport og oppleving av utrygge omgjevnader inn i vaksenlivet.

Kommunetilsette i Vestland vurderer at samferdsle og infrastruktur er den nest største utfordringa i sin region¹⁴. Under her kollektivtilbod, dårleg tilrettelegging for syklande og gåande samt etterslep i vedlikehald på vegnettet.

Oppsummering

Framtidas velferdssamfunn treng ei frisk befolkning i eit samfunn som har låge tersklar for deltaking. Mindre økonomisk ulikskap gir høgare tillit, ei lykkelegare befolkning og gir eit grunnlag for å bevare styrkar som høg demokratisk deltaking over tid.

Høg valdeltaking er ein ressurs for Vestland. Det kan tyde på at folk opplever at dei kan påverke sine omgjevnader og rammevilkår. Det at innvandrarar deltek i så stor grad i Sogn og Fjordane, er ein særskilt verdi som bør takast i vare.

Folk i Vestland er opptekne av at det i nokre regionar er vanskeleg å rekruttere på grunn av befolkningsnedgang. For å få til befolkningsvekst må regionen vere attraktiv for at folk skal kome og å bli – både nye til regionen, men også at unge skal komme tilbake og etablere seg etter avslutta studiar. Då må det finnast relevante arbeidsplassar for par. Trygge pendlarvegar er viktig både for foreldre og barn. Kvalitet i skule og kulturtilbod er arenaer som kan gjere ein plass attraktiv å flytte til. For å halde ved like eit godt tenestetilbod vil kommunane måtte finne nye løysingar og samarbeide på tvers av sektorar i større grad enn i dag. Det er også relevant for å kunne tilby kollektivtilbod, kultur- og idrettsdeltaking, studieplassar, osb.

I eit internasjonalt perspektiv står Vestland ovanfor mykje av dei same utfordringar som europeiske og globale partnarar når det gjeld samfunnsplanlegging, til dømes demografisk utvikling, klima, miljø, demokratibygging osb. Som ein stor region kan Vestland gjere ein forskjell internasjonalt for å sikre ei god samfunnsutvikling i tråd med FN's berekraftsmål. Det handlar om å vere informert om utviklinga i verda og Europa generelt og å ha forståing for at vi må ta ei aktiv rolle for å motverke negative trendar og gå i bresjen på område der Vestland har fortrinn og kan gjere ein forskjell.

¹⁴ I samband med dialogmøta vart eit (ikkje representativt) utval inviterte til å delta i ei spørjeundersøking. Undersøkinga vart sendt til ordførar, rådmann, planleggar og folkehelsekoordinator. Svara frå desse er brukt i dette arbeidet.

Bærekraftsmål som er relevante for rammevilkår i Vestland: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17

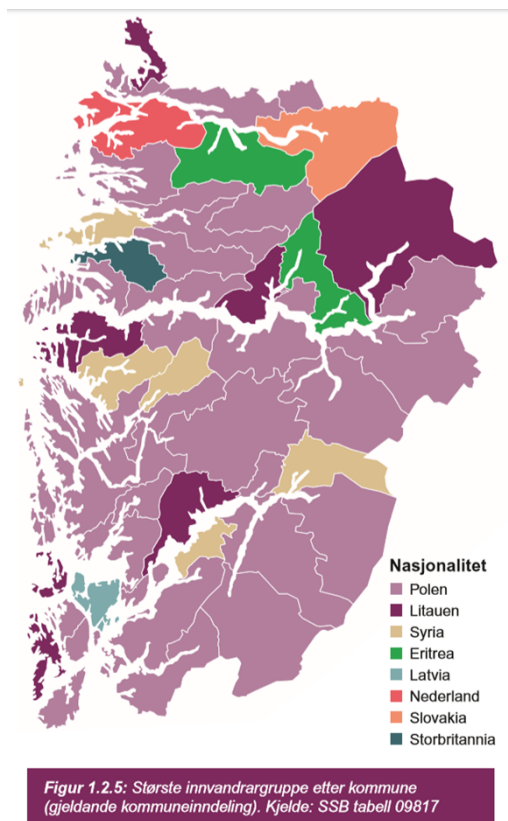
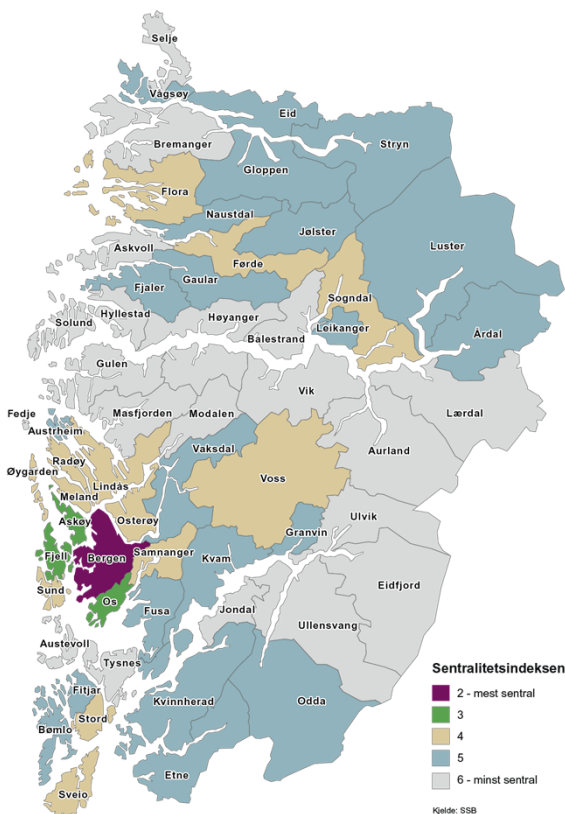
Utval frå «Vestland | Statistikk og utviklingstrekk»

Under følgjer ei gjennomgang av hovudtrekka frå «Vestland – statistikk og utviklingstrekk». Den er strukturert etter «Forskrift for folkehelseoversikt» sine bokstavar A-E. Der det ikkje særskilt er oppgjeve kjelde, blir det vist til kunnskapsgrunnlaget «Vestland – statistikk og utviklingstrekk» for referansar.

A – SAMANSETNADEN I BEFOLKNINGA

Pårekna befolkningsutvikling

Sentraliseringa er venta å auke mot 2040, og det er venta at 80 prosent vil bu i dei 12 mest sentrale kommunane i Vestland. Dette er kommunar i sentralitetsnivå 2,3 og 4, som vist på figuren nedanfor. Veksten er venta å vere størst i dei nest mest sentrale kommunane, typiske omlandskommunar og større regionsenter. For kommunar i sentralitetsnivå 5 og 6 er det venta negativ befolkningsutvikling.

Figur 1.2.5: Største innvandrargruppe etter kommune (gjeldande kommuneinndeling). Kjelde: SSB tabell 09817

Figur X: Sentraliteten til ein kommune er utrekna basert på reisetid til arbeidsplassar, og ulike servicefunksjonar ut i frå alle busette grunnkretsar.

Figur X: Største innvandrargruppe etter kommune (gjeldande kommuneinndeling).

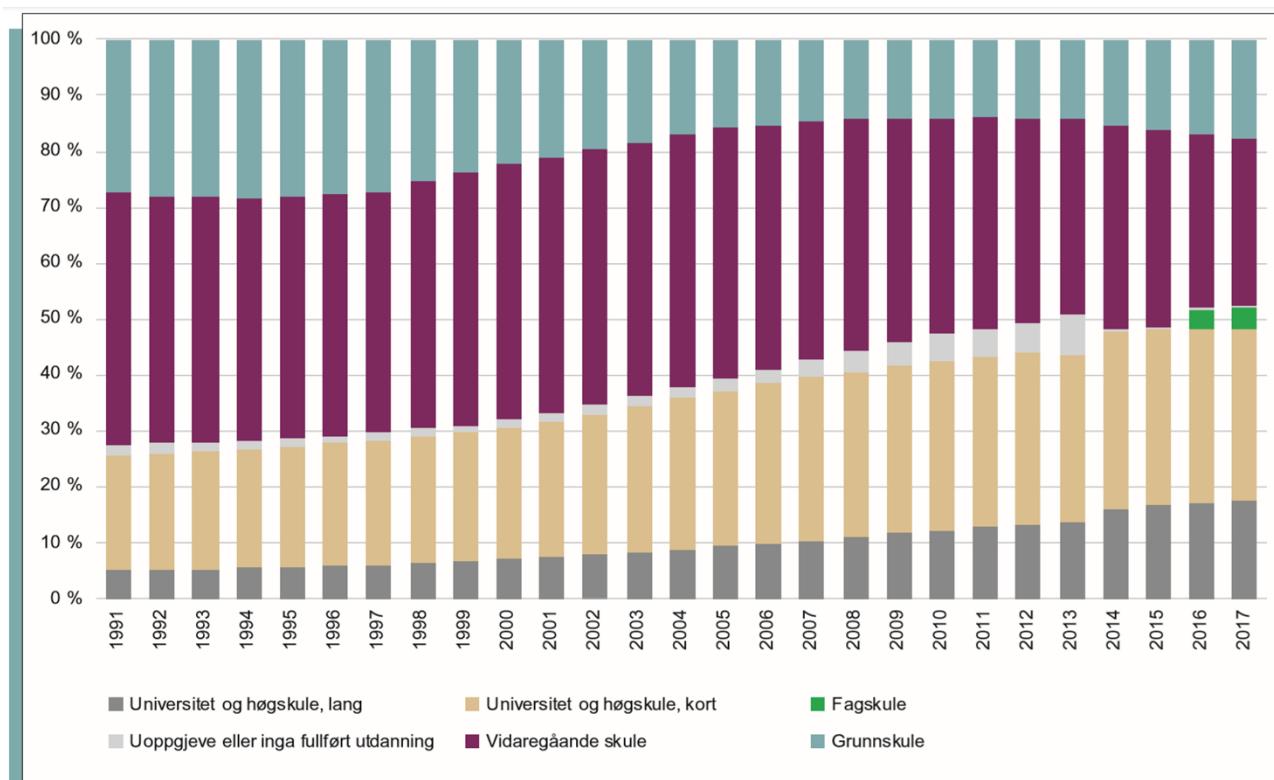
Ved inngangen av 2018 var kring 12 prosent av befolkinga innvandarar. Dei fleste av desse kom frå Europa. Arbeidsinnvandring har lenge vore den viktigaste årsaka til innvandring i fylket, men dei siste åra har fleire kome på bakgrunn av flukt og familiegjenforeining. Den største gruppa innvandarar i fylket kjem frå Polen, og 40 av dagens kommunar har dette som største nasjonalitet. Vidare er Litauarar og ei stor gruppe, og er størst i sju av kommunane. Dei seinare åra har det vore stor innvandring frå Syria, og dette er synleg i fleire mindre kommunar, der syrarar er den største gruppa.

I 2040 er det påreknna å vere om lag 150 000 eldre i Vestland (67 år og meir). I 2018 utgjorde eldre 15 prosent av befolkninga. I 2040 vil eldre utgjere 20 prosent. Fordelinga av dei eldre er ikkje geografisk jamt fordelt. Kommunar som Sogndal, Øygarden og Bjørnafjorden vil få mindre enn 20 prosent eldre i 2040, medan i kommunar langs Sognefjorden, i Samnanger og i Ullensvang er det venta at eldre utgjer over 30 prosent av befolkninga. I del av befolkninga som er over 80 år er det skilnad mellom Sogn og Fjordane og Hordaland. Sogn og Fjordane er blant fylka som har høgast del, i høve landssnittet, med 5,5 prosent eldre. Hordaland ligg på landssnittet med 4,2 prosent eldre.

B - OPPVEKST- OG LEVEKÅR

Utdanning og arbeidstilknytning

Kvar tredje innbyggjar i Vestland fylke har no høgare utdanning, og over tid har utdanningsnivået auka. Sjølv om delen med høgare utdanning aukar, er det ikkje slik at det er eit mål i seg sjølv at flest mogleg skal ha høg utdanning. Mange jobbar krev også vidaregåande utdanning og særleg yrkesfagleg opplæring. Fullført vidaregåande skule blir slik sett eit viktig kompetansekrav for deltaking i arbeidslivet og eit «trappetrinn» for fordeling av helse i befolkninga. For aldersgruppa 25-29 år og 30-39 år har det vore ein nedgang i delen med vidaregåande skule og ein tilsvarande auke i delen med grunnskule som høgaste fullførte utdanning dei siste ti åra.

Figur 2.1.1: Høgaste fullførte utdanningsnivå 1991–2017. Universitet og høgskule, kort, omfattar høgare utdanning til og med 4 år. Universitet og høgskule, lang, omfattar høgare utdanning på meir enn 4 år, inkl. forskarutdanning. Kjelde: SSB tabell 08921

Det er større skilnader i forventa levealder etter utdanning mellom dei som har grunnskule og vidaregåande skule som høgaste utdanningsnivå, enn mellom dei som har vidaregåande skule og høgare utdanning. Det er regionale skilnader i utdanningsnivå. Nesten ein fjerdedel av dei unge i dei mellomsentrale kommunane står utan vidaregåande utdanning.

Tabell 2.1.1: Del unge (25–29 år) med vidaregåande skule eller meir utdanning i Vestland, etter sentralitet (sjå vedlegg). Kjelde: Regionale utviklingstrekk, KMD. 2018

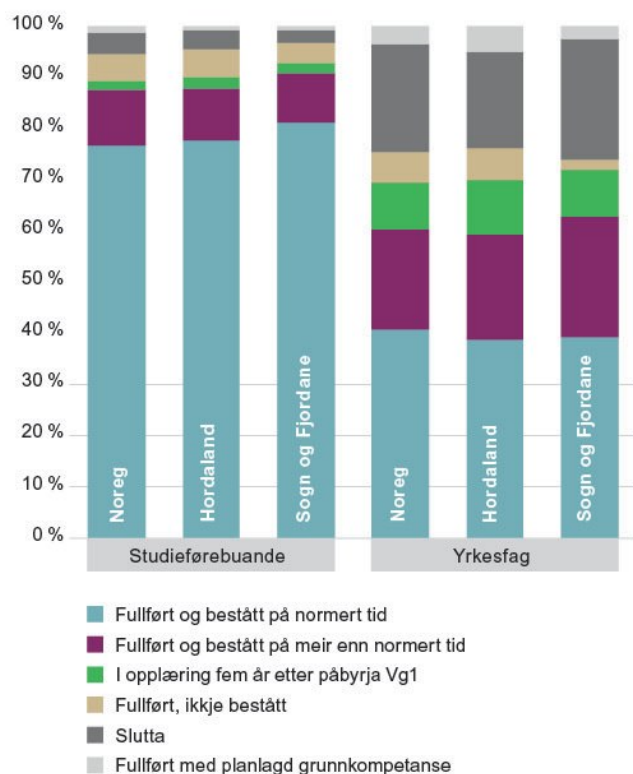
Sentralitet	Mest sentral			Minst sentral	
	2	3	4	5	6
Vestland	83,2	77	76,7	79,7	81

Samla sett, har kvinner høgare utdanningsnivå enn menn. 38 prosent av kvinner i Vestland fylke har universitets- og høgskuleutdanning, og 36 prosent har vidaregåandeutdanning som høgaste fullførte utdanning. Blant menn er situasjonen motsett: 42 prosent har vidaregåande utdanning mot 29 prosent med universitets- og høgskuleutdanning som høgaste fullførte utdanning.

Det er venta nedgang i etterspurnaden etter arbeidskraft med grunnskule som høgaste utdanningsnivå. Samtidig ventar NHO sine medlemsbedrifter auka behov for arbeidskraft med fag- og yrkesopplæring og fagskuleutdanning dei neste fem åra.

Fråfall og overgangar i vidaregåande skule

Progresjonen for elevane som starta på vidaregåande i 2012 er låg for begge fylka og nær gjennomsnittet for landet. Om lag 20 prosent av dei som starta på yrkesfag i 2012 hadde slutta fem år seinare. Tilsvarende, for studieførebuande opplæring, låg mellom 2,5 og 3,7 prosent for fylka. Sogn og Fjordane hadde høgare gjennomføringsgrad på yrkesfag enn Hordaland, men også ein større del elevar som slutta. I åra 2011/ 2012 har Sogn og Fjordane (-0,6) ei negativ endring, medan Hordaland (1,6) har ei positiv. Hordaland har også ein større del elevar som fullførte utan å bestå, eller som fullførte med den planlagde grunnkompetansen.

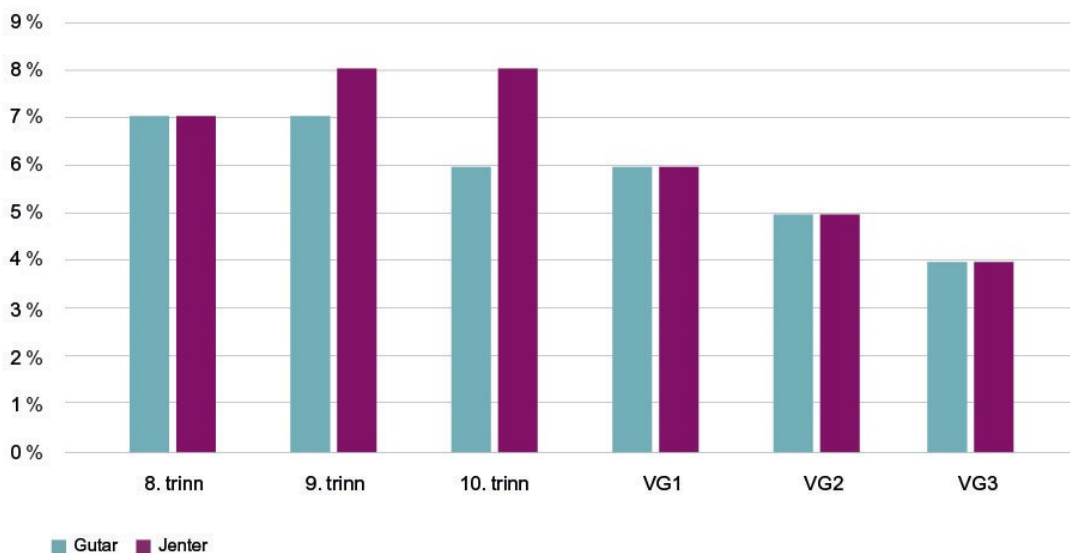

Figur x: Gjennomstrøyming for elevar i vidaregåande skule etter fullføringsgrad. Elevane starta i 2012. Fullføringsgraden er målt fem år etter (2017).

Samanlikna med Hordaland og gjennomsnittet for Noreg, gjekk ein høgare del av yrkesfagselevane i Sogn og Fjordane ut i lære, og ein lågare del byrjar på påbygging til studiekompetanse. 38,3 prosent av elevane i Hordaland og 44 prosent av elevane i Sogn og Fjordane gjekk over i lære. 24,2 prosent av elevane i Hordaland, mot 13,5 prosent i Sogn og Fjordane gjekk over til påbygging til generell studiekompetanse.

Trivsel på skulen

Tala for trivsel i grunnskulen viser eit stort fleirtal svarer at dei trivst på skulen, med det er forskjellar i Vestland fylke. Tala viser at Hordaland ligg under landssnittet, medan Sogn og Fjordane ligg over. Utviklinga over tid viser at delen i Sogn og Fjordane har ein nedgåande trend. På kommunenivå er det eit spenn på over 20 prosentpoeng mellom topp og botn i fylket, når det kjem til trivsel. I Sogndal svarte 94 prosent at dei trivst på skulen, mens i Ulvik er den tilsvarande delen 71 prosent. Blant kommunane på botn er trenden sidan treårsperioden 2009/10-2014/15 nedgåande.

Figur x: Kjønn- og klassefordeling på kor mange som blir mobba kvar 14. dag i Noreg.

4,3 prosent av elevane i Hordaland og 3,7 prosent av elevane i Sogn og Fjordane svarte at dei blir mobba til tre gonger i månaden. Dette inkluderer mobbing frå medelevar, mobbing digitalt (på skulen) og/eller mobbing frå vaksne på skulen. Tal for begge fylka ligg under landssnittet som er på 5,1 prosent. Hordaland ligg litt høgare enn Sogn og Fjordane, men utviklinga har vore ulik dei to siste skuleåra. I Sogn og Fjordane har delen som blir mobba gått opp 0,3 prosentpoeng, medan det i Hordaland har vore ein nedgang på 0,6 prosentpoeng.

Lese- og reknedugleik i grunnskule

Ein fjerdedel av elevane i Hordaland og Sogn og Fjordane er på det lågaste nivået for lesing i femte klasse. Tala frå dei nasjonale prøvane viser at delen har vore stabil sidan perioden 2011/12-2013/14. Forskjellane mellom kommunane er relativt store. Medan fire av ti er på det lågaste nivået i kommunane Sund, Austrheim, Selje, Sveio og Radøy er det færre enn ein av fem elevar som er på det lågaste nivået i Vik, Førde og Jølster.

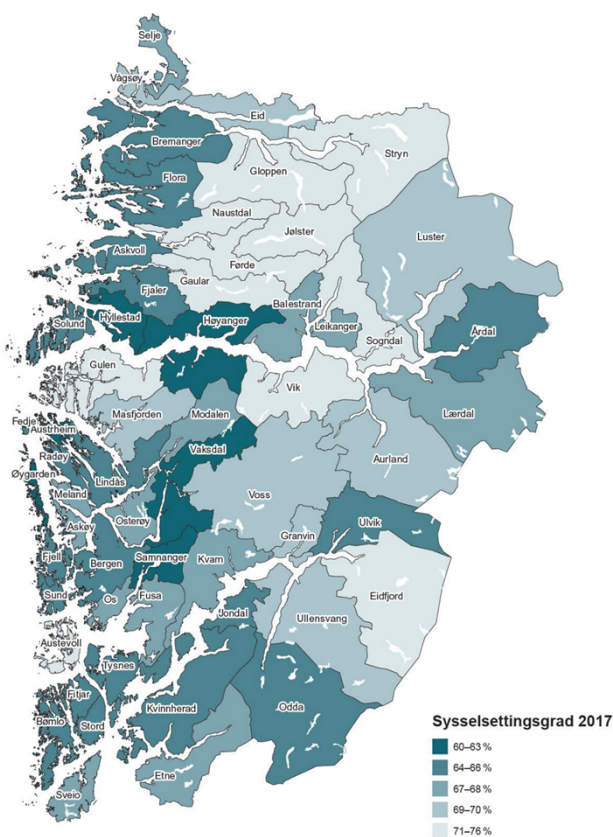
Tala for rekning viser at det er ein mindre del av elevane som er på det lågaste nivået for rekneferdigheit enn tidlegare i Vestland fylke. Delen som slit med rekning er litt redusert i begge fylke frå perioden 2011/12-2013/14 til 2014/15-2016/17. Reduksjonen er størst i Hordaland. Blant kommunane er det i Førde og Vik færre enn ein av ti elevar på det lågaste nivået for meistring, medan fleire enn fire av ti elevar i Naustdal og Austrheim er på dette nivået.

Yrkesliv og sysselsetting

Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) syner at kjønn og utdanningsnivå har lite å seie for om ein trivst på jobb, med unntak av eit signifikant (men lite) skille mellom menn og kvinner med høg utdanning der menn trivst litt betre. I alle gruppene var delen som svarte at dei trivst på jobb mellom 79 og 82 prosent. Den nasjonale delen er 90%^{xli}.

Sysselsettingsgrada i Vestland fylke var i overkant av 66 prosent i 2017, tilnærma likt det nasjonale nivået same år. Av totalt 58 kommunar i fylket, hadde 41 av kommunane lik eller høgare sysselsettingsgrad samanlikna med det nasjonale nivået i 2017. 10 av kommunane hadde ei sysselsettingsgrad på over 71

prosent. I 2017 var sysselsettingsgrada noko høgare hjå menn enn kvinner med størst forskjell i sysselsettingsgrada for kvinner og menn i aldersgruppa 55 år og eldre. Sysselsettingsgrada er høgast blant personar i alderen 20-66 år, og særskilt for personar i alderen 25-54 år. Dette er likt for både Vestland fylke og resten av Noreg.

Figur x: Sysselsettingsgrad (15-74 år) per kommune i Vestland fylke, 2017.

Frå 2008 til 2017 har del sysselsette i alderen 15-74 år i Vestland fylke gått ned med kring tre prosentpoeng. Utviklinga er tilnærma likt nasjonalt. To av 58 kommunar i fylket opplevde same utvikling som resten av landet, medan 33 kommunar hadde ei svakare negativ utvikling. Av dei resterande 23 kommunane som opplevde ei betre utvikling enn nasjonalt i perioden 2008-2017, hadde berre Eidfjord og Modalen vekt i sysselsettingsgrada.

17 prosent av befolkninga i Noreg har nedsett funksjonsevne i 2018. 44 prosent av denne gruppa er i alderen 15-66 år sysselsett i 2. kvartal av 2018. Nivået har vore stabilt dei siste åra, men med ei svak positiv utvikling. Utdanningsnivå har særskilt positiv effekt på sysselsettingsgrada for personar med nedsett funksjonsevne. Av den delen av befolkninga med nedsett funksjonsevne er sysselsettingsgrada hjå menn med universitets- og høgskuleutdanning (1-4 år) på nivå med sysselsettingsgrada for alle menn i befolkninga med grunnskule som høgaste utdanningsnivå. Hos kvinner er tendensen lik, men variasjonen er noko mindre.

Gjennomsnittleg sysselsettingsgrad blant innvandrarar i Vestland fylke har utvikla seg svakt negativt dei siste ti åra. I 2017 var den på kring 62 prosent, mot 66 prosent for heile befolkninga. 38 av 58 kommunar i Vestland fylke hadde lik eller høgare sysselsettingsgrad blant innvandrarar, samanlikna med det nasjonale nivået. Generelt sett er sysselsettingsgrada bland innvandrarar lågare, samanlikna med menn i same gruppa. Dette er tilfelle både for Vestland fylke og nasjonalt.

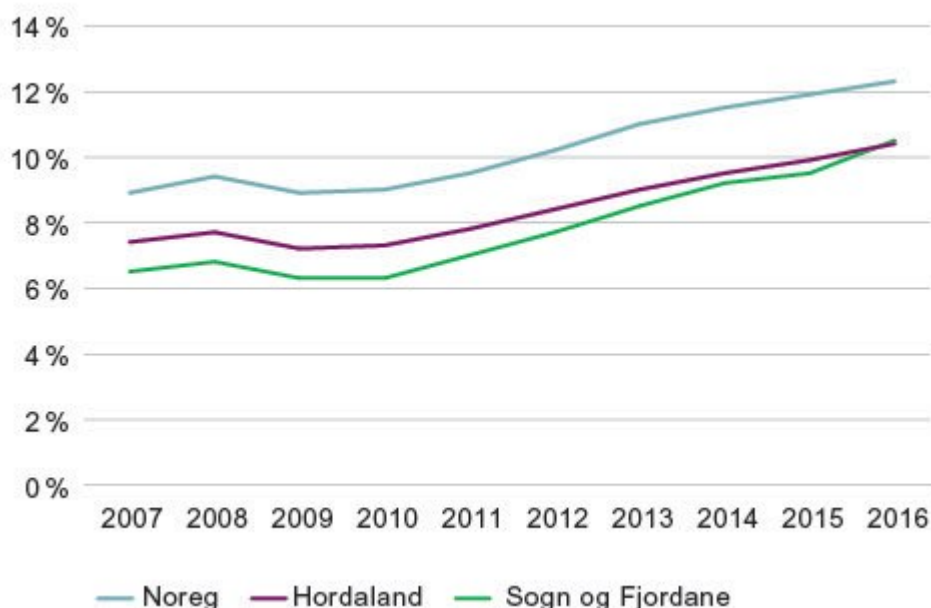
Dei siste fem åra har delen heilt arbeidsledige blant personar mellom 15 og 30 år lege på rundt tre prosent i Vestland fylke, altså noko høgare enn arbeidsløysa generelt i fylket. Etter ein topp på 3,4 prosent i 2015 og 2016, har arbeidsløysa gått gradvis ned dei siste to åra. I september 2018 var arbeidsløysa blant personar i denne aldersgruppa 2,4 prosent, og dermed lik nivået for heile arbeidsstyrken i Vestland fylke. Arbeidsløysa for personar under 30 år har vore høgare for menn enn kvinner kvart år frå 2014 til 2018, men skilnaden er mindre i 2018 samanlikna med dei siste tre åra.

Når det kjem til uføreyting blant unge i alderen 18 – 24 år ligg Sogn og Fjordane signifikant lågare enn landsnivå. Nivået i Hordaland er ikkje signifikant ulikt landsnivå.

Inntekt

Inntektsulikskapen i Noreg er låg i internasjonal samanheng. Likevel har ulikskapen nasjonalt auka dei siste ti åra. Dette gjeld og for Vestland fylke. Likevel ligg Vestland fylke noko betre enn landet når det gjeld inntektsulikskap.

Del personar i hushald med vedvarande låg inntekt (etter skatt) har auka med om lag 1 prosentpoeng dei siste ti åra, både i Noreg og i Vestland fylke. Fylket ligg likevel under nasjonalt nivå for denne perioden. Del personar som budde i hushald med vedvarande låg inntekt i perioden 2014 til 2016 var 9 prosent i Noreg, 8 prosent i Hordaland og 7 prosent i Sogn og Fjordane. Samanlikna med personar over 34 år, er det ein større del unge, og særleg dei i etableringsfasen mellom 18 og 34 år, som bur i hushald med vedvarande låginntekt.

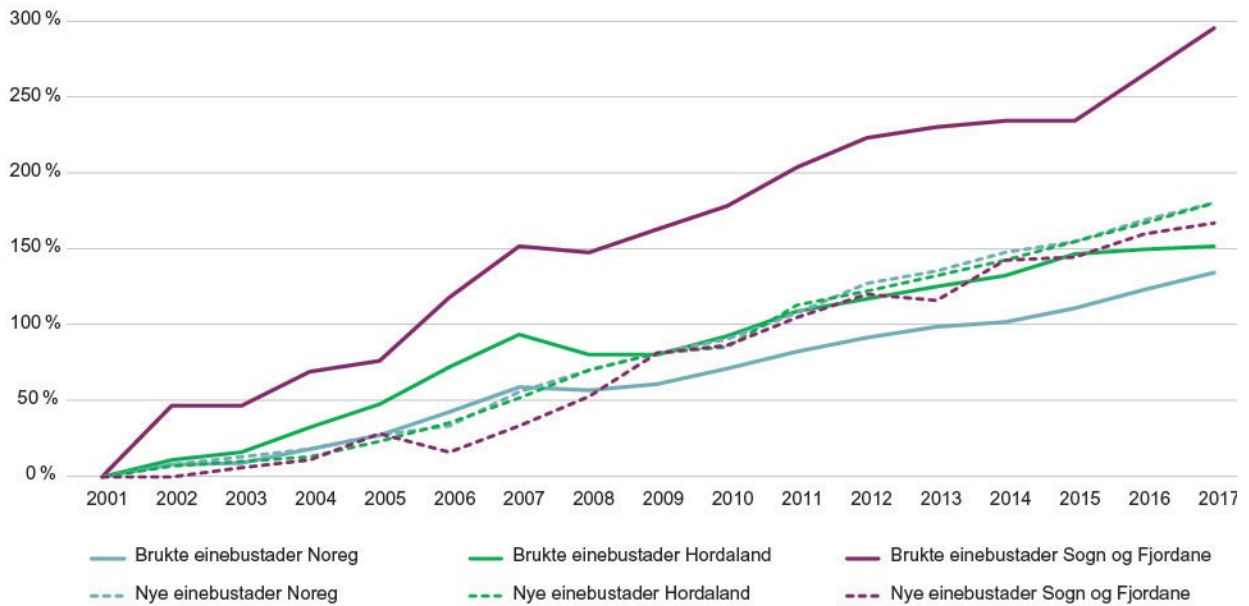
Figur X. Utviklinga av del born i alderen 0 til 17 år busett i hushald med låg inntekt.

Del born i alderen 0 til 17 år som budde i hushald med låg inntekt varierte mellom 4,9 og 20,2 prosent i kommunane i Vestland fylke i 2016. 13 av 58 kommunar i fylket hadde ein høgare del born i hushald med låg inntekt, samanlikna med det nasjonale gjennomsnittet på 12,3 prosent.

Bustad- og barnehagetilhøve

Barnehagedekninga i Hordaland og Sogn og Fjordane er høgare enn for landet samla, både blant dei små borna (1-2 år) og blant dei store borna (3-5 år). Sogn og Fjordane har generelt ei høgare dekning for begge aldersgrupper. Det er fleire minoritetsspråklege born i barnehage i Sogn og Fjordane samanlikna med Hordaland. 76 prosent av dei minoritetsspråklege i Hordaland går i barnehage mot 88 prosent i Sogn og Fjordane. Dette kan vere ei forklaring på forskjellane i barnehagedekninga i dei to fylka.

Gjennomsnittleg kvadratmeterpris på nye og brukte einebustadar har auka i Sogn og fjordane, Hordaland og heile landet sidan 2001. Prisveksten på brukte einebustadar har vore høgare i Hordaland, og særskilt i Sogn og Fjordane, samanlikna med den nasjonale utviklinga i same periode. Prisveksten på nye einebustadar har vore tilnærma lik i dei to fylka, som nasjonalt.

Figur X: Utviklinga i gjennomsnittleg kvadratmeterpris på omsette brukte og nye einebustadar i Hordaland og Sogn og Fjordane fylker, samt heile landet.

Om lag tre fjerdedelar av alle hushald i Vestland fylke bur i bustadar dei sjølv eig, medan resten leiger bustaden sin. Fordelinga er lik som resten av landet. Kor mange som eiger, og kor mange som leiger har vore tilnærma lik dei siste tre åra. Alle kommunar, med unntak av ein, ligg mellom 13 og 32 prosent leigde bustadar. Unntaket er Sogndal, der heile 43 prosent av hushalda leiger bustaden dei bur i.

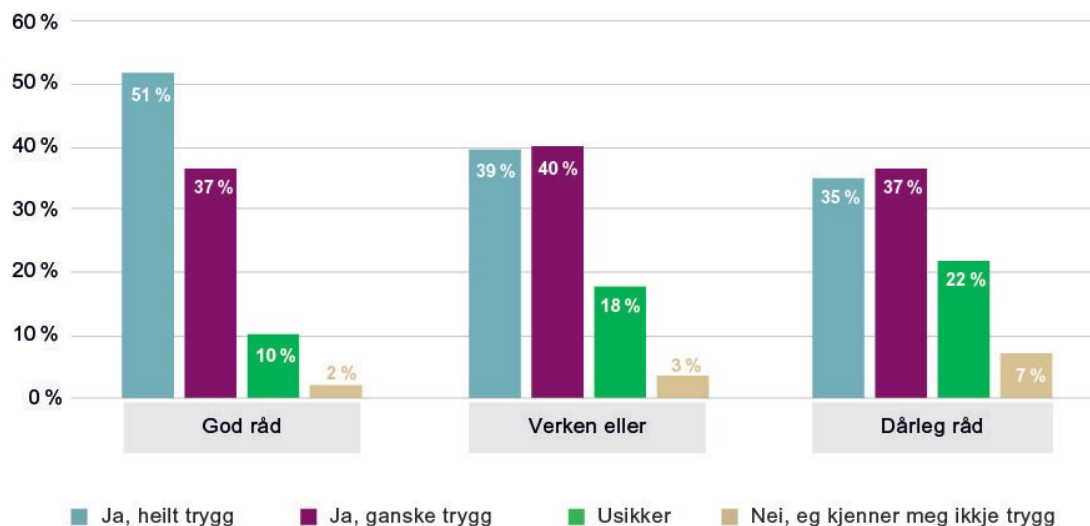
Kollektivtilbod og bruk av andre tilbod

Om lag 25 prosent i Hordaland svarte at dei brukar kollektivtransport til og frå studie- eller arbeidsstad. Her varierer prosenten etter sentralitet, med gradvis færre brukarar dess meir spreiddbygd folk bur. Storbyen har 41 prosent, medan spreiddbygde strok har 12 prosent.

Om lag åtte av ti personar i Vestland fylke har gangavstand til kollektivstopp med minst ei rute. Desse tala endrar seg lite etter kor i fylket folk bur. Forskjellen mellom sentrale og mindre sentrale strok er først og fremst knytt til frekvens, det vil sei talet på avgangar i timen ein gitt dag. I Bergen har fleirtalet av befolkninga eit høgfrekvent tilbod, dvs. fem eller fleire avgangar i timen. I dei mellomsentrale kommunane har ein hovudvekt av befolkninga eit mellomfrekvent tilbod, avgangar mellom ein og fire gangar i timen. I dei minst sentrale kommunane aukar delen som har eit lågfrekvent tilbod, det vil sei færre enn ein avgang i timen. Kollektivdekninga ligg mellom 70 og 80 prosent også for dei kommunane med lågast sentralitet (kategori 5 og 6), men det er færre som har tilgang til ruter med høg frekvens.

Tryggleik og nærmiljø

Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) syner at 86 prosent i stor grad føler seg trygge i nærmiljøet sitt. Både for menn og kvinner aukar delen som i stor grad føler seg trygg, med auka utdanningsnivå. Kvinner føler seg i mindre grad trygge samanlikna med menn i alle utdanningsnivå. Det er ein tydelig gradient der graden av utryggleik er omvendt proporsjonal med økonomisk status – til større oppleving av dårleg råd, dess større er opplevinga av å ikkje føle seg trygg. Blant ungdom i Hordaland som opplyste at dei har hatt dårleg råd dei to siste åra, er det ein relativt større del som er usikre eller kjenner seg utrygge i nabolaget, enn dei som ikkje hat hatt dårleg råd.

Figur x: Tryggleik i eige nabolag blant ungdom etter økonomisk status.

I Ungdata-undersøkinga svarte 92 prosent av ungdomsskuleelevar i Sogn og Fjordane at dei kjenner seg trygge når dei ferdast i nærområdet sitt. For Hordaland er tilsvarende del 88 prosent. Det nasjonale nivået er på 87 prosent.

I Hordaland oppgjev 73,2 prosent at dei trivst i eige nærmiljø. Delen varierer noko mellom regionane. Færrast i Hardanger og Voss og flest i Bergen oppgjev å trivast. Trivselen aukar med utdanningsnivå og alder, der alder har størst innverknad. 20,4 prosentpoeng skil dei eldste aldersgruppene frå dei yngste. I same undersøking oppgjev respondentane at tilgang på natur- og friluftslivsområde, tilgang til butikk og spisestad, å kunne vere i fred og å kjenne naboane er dei viktigaste faktorane for å trivast.

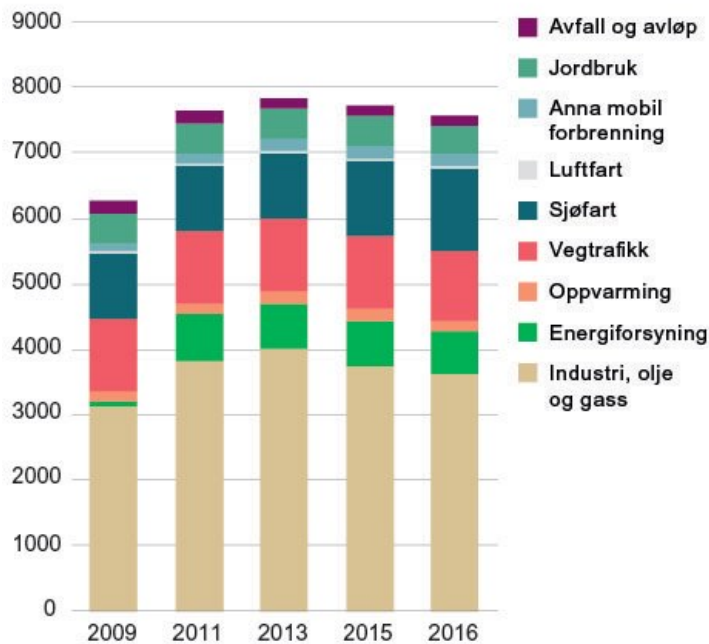
Folkehelseundersøkinga i Hordaland (2018) syner at 67 prosent meiner at tilgang til natur- og friluftslivområde er det viktigaste for å trivast i sitt nærmiljø. Dei fleste oppgjev å ha god tilgang på dette, og delen er lågast i Bergen med 93,5 prosent. Noko færre opplevde god tilgang på grøntareal, her var det færrast på Askøy, Sotra og Øygarden der 84,7 prosent svarte at dei hadde god tilgang. 18 prosent svarte at tilgang til kulturaktivitetar er viktig for trivast i nærmiljøet.

C – FYSISK, BIOLOGISK, KJEMISK OG SOSIALT MILJØ

Klima- og miljøendringar

Miljødirektoratet sin statistikk for klimagassutslepp viser at Vestland fylke hadde eit utslepp på 7 590 480 tonn CO₂-ekvivalentar i 2016. Dei tre største sektorane var industri, olje og gass (48%), sjøfart (17%) og vegtrafikk (11%). Mengda utslepp frå industri, olje og gass har gått noko ned dei siste tre åra, medan mengda utslepp frå sjøfart har auka noko. Utslepp frå dei andre sektorane har endra lite. Sogn og Fjordane og Hordaland fylkeskommunar hadde i 2017 eit samla utslepp på 422 152 tonn CO₂-ekvivalentar frå aktivitet knytte til eigen verksemd.

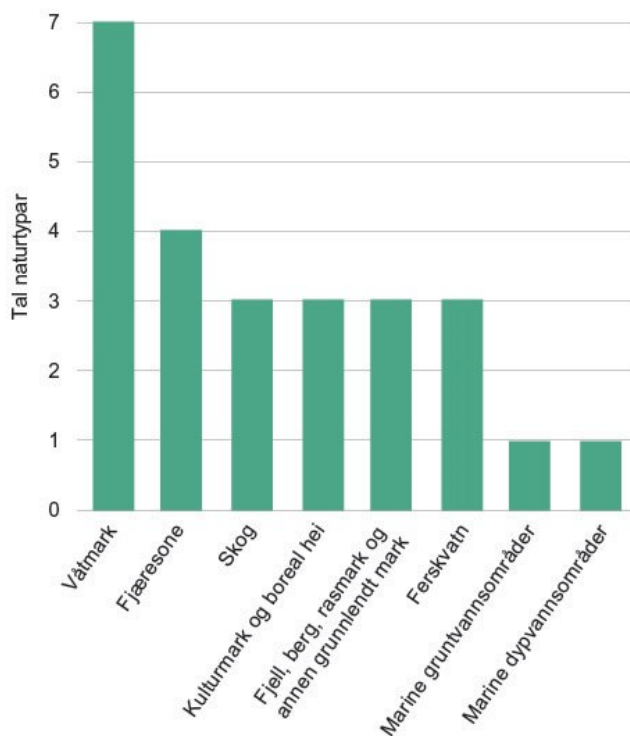

Figur X: Utslepp av 1000 tonn CO2-ekvivalenter frå Vestland fylke per år.

Klimaprofil for Sogn og Fjordane og Hordaland oppsummerar venta klimaendringar i Vestland fylke. Venta endringar for perioden 2071-2100 er mellom anna 4 celsiusgrader auke i middeltemperatur, auka årsnedbør på kring 15 prosent og vesentleg reduksjon i snømengd i lågareliggande områder. Det er variasjon mellom områder og årstider. I tillegg er det venta vesentleg auke i episodar med kraftig nedbør, større og fleire regnflaumar, auka fare som følgje av nedbørsmengder og auke i stormflonivå.

Vestland fylke er truga av auka frekvens med mellom anna skred og flaum grunna dei venta klimaendringane. Det er indre delar av Vestland fylke, rundt Hardangerfjorden, Åkrafjorden, indre delar av Sognefjorden, delar av Sunnfjord og fjordane vest for Førde, som har flest skredhendingar i perioden januar-september 2018. Når det kjem til flaum går det fram at kring 20 000 bygg ligg i aktsemdsone for flaum, og det er naudsynt med kartlegging. I perioden 2010-2017 utgjorde storm den største del av naturskadane i Vestland fylke, til saman eit erstatningsbeløp på 1 049 309 00 kr.

Klimaendringar og arealbruksendringar påverkar i stor grad artsmangfaldet, og i fjellområda er tilstandsverdien til økosystema i ei negativ utvikling. Det er og ei negativ utvikling for våtmarksområda og opne lågland, eller kulturlandskap, gror igjen. Den økologiske tilstanden i havområda (botn og pelagisk) er stort sett god og stabil, men varierer noko. For ferskvatn er tilstanden varierande og for kystvatn positiv på botn og negativ på overflata.

Figur X: Naturtypar i ulike økosystem som er truga.

I Vestland fylke er det 25 naturtypar og 585 artar som står i fare for å forsvinne. Naturtypene som er i fare for å forsvinne er mellom anna korallrev, kystlynghei og sukkertare. Naturtypene er spreidd over fleire økosystem, i våtmarksområde, fjæresone, skog, kulturmark, fjell, ferskvatn og marine områder. Dei truga artane er dominert av sopp, lav, mose, fuglar og insekt.

Fysisk miljø

Over tid er det blitt stadig færre inngrepsfrie naturområde. Dette er definert som eit område som ligg lenger enn 1 km frå tyngre tekniske inngrep som vegar, krafllinjer, vassdragsinngrep m.m. Dei siste åra er likevel tempoet i bortfallet redusert.

60 prosent av befolkninga i Hordaland og 51 prosent av befolkninga i Sogn og Fjordane har trygg tilgang til rekreasjonsareal innanfor gangavstand får bustaden sin. Tilsvarende har høvesvis 55 og 64 prosent i begge fylka trygg tilgang til nærturterreng. Det betyr at 40-50 prosent ikkje har trygg tilgang til rekreasjonsareal og 35-45 prosent ikkje har trygg tilgang til nærturterreng. I 25 av 58 kommunar har mellom 75 og 100 prosent tilgang til nærturterreng. Generelt har større del av befolkninga trygg tilgang i mindre tettstadar enn i større tettstadar.

Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) viser at om lag 7 prosent rapporterer at dei er middels eller mykje plaga av støy frå trafikk heime. Delen er høgast i Bergen (9,3%), Hardanger og Voss (8,9%) og Sunnfjord (8,1%) opplever støy. I dei andre regionane oppgjev 5-6 prosent at dei er plaga av støy. Om lag 8 prosent rapporterte at dei var plaga av annan støy enn trafikk heime.

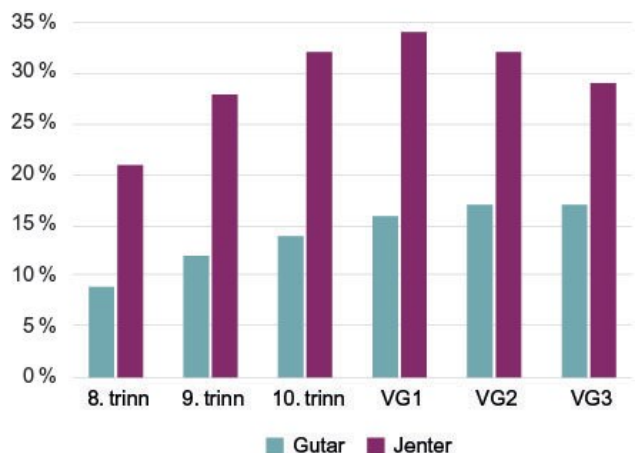
I Vestland fylke er det berre faste målestasjonar for luftkvalitet i Bergen. I 2017 hadde Bergen god luftkvalitet, og kravet til forskrifta om lokal luftkvalitet vart oppfylt vel alle målestasjonane. Ein rapport frå Sjøfartsdirektoratet frå 2017 syner at nivået av nitrogenoksid i Geiranger og Flåm til tider når verdiar som kan ha negativ helsemessig påverknad.

Antibiotikabruk

Frå 2013 til 2017 har tal antibiotikareseptar utskrive og utlevert frå apotek til personar i alderen 0 til 79 år, gått ned med om lag 15 prosent nasjonalt. Same nedgåande trend er gjeldande i alle fylka i landet. I tal antibiotikareseptar per 1000 innbyggjar i Hordaland ligg Hordaland fylke (340 reseptar) litt over landssnittet, og Sogn og Fjordane ligg nesten i botn med 304 per 100 innbyggjar.

Sosialt miljø

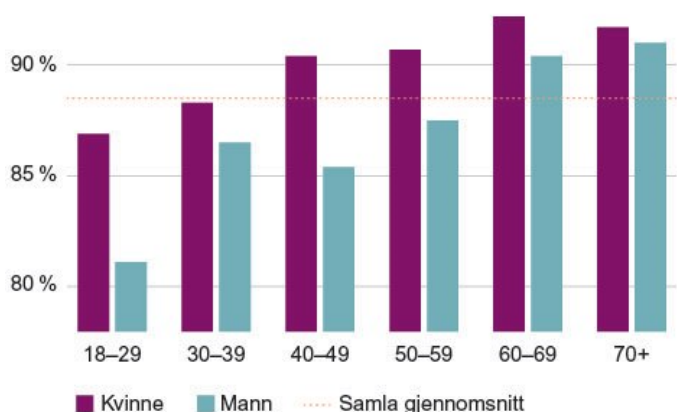
Om lag 20 prosent av ungdom i Noreg og i Vestland fylke opplyser at dei har vore mykje plaga av einsemd i løpet av den siste veka. Det er stor variasjon mellom kommunane. Utviklinga over tid viser ein nasjonal svakt aukande trend i den delen av ungdomskuleelevar som er plaga av einsemd. Førekosten for einsemd aukar for kvart trinn i ungdomskulen. Tala viser stor kjønnsforskjell. Langt fleire jenter enn gutar føler seg einsame.

Figur X: Nasjonal kjønns- og klassefordeling av kor mange som er plaga av å føle seg einsam minst ein gong i veka før undersøkinga.

Når det gjeld den vaksne delen av befolkninga, syner Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) at delen som opplever einsemd ofte eller svært ofte, minkar med alderen. Delen er størst blant personar i alderen 18 til 24 år. Dette gjeld både for menn (16 prosent) og kvinner (18 prosent). Personar som er eldre enn det, opplever mindre einsemd dess eldre dei er. Kjønnsforskjellane er også små for alle aldersgrupper.

I Hordaland 88,5 prosent av dei spurde at dei opplever sosial støtte. Delen er noko større blant kvinner enn menn. Opplevd sosial støtt aukar med utdanningsnivå og alder for begge kjønn. Menn i alderen 30 til 39 år skil seg likevel ut, med noko høgare del som opplever sosial støtte enn venta med bakgrunn i observert alderstrend.

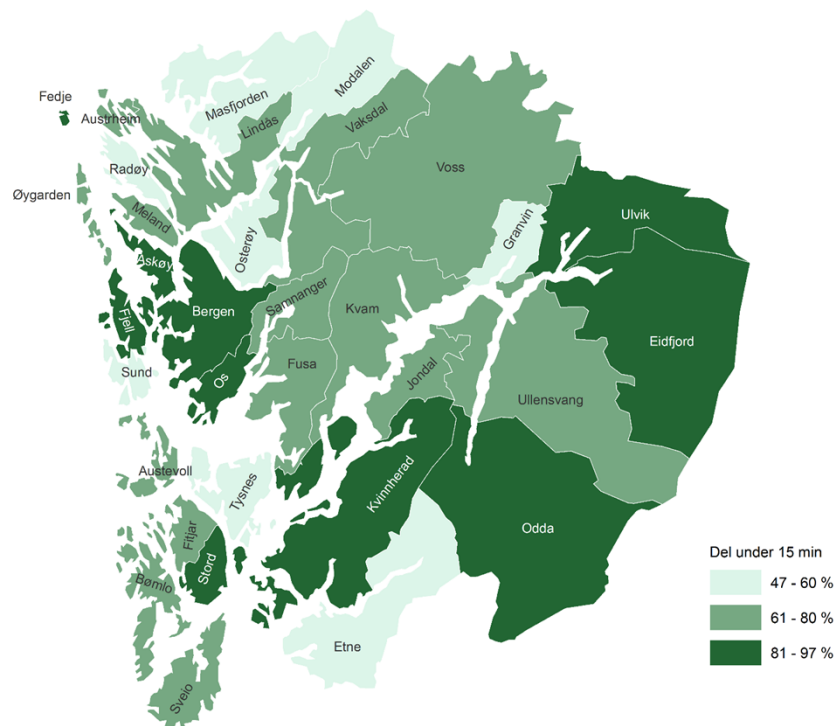
Figur x: Opplevd sosial støtte i Hordaland 2018.

Kollektivtilbod

Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) syner at berre 62 prosent av befolkninga meiner at dei har god tilgang til offentleg transport. Delen varierer mellom geografiske områder i fylket. 82 prosent av befolkninga i Bergen vurderer tilgangen som god. Under halvparten av dei spurde i resten av fylket meiner det same. HAFS/ Ytre Sogn er den regionen der folk er minst nøgde med kollektivtilbodet (27%), deretter Nordfjord (35%) og Sunnhordland (36 prosent).

Kulturdeltaking- og tilbod

Ungdomsskuleelevar i dei indre og nordlege delane av Vestland ser ut til å vere mest nøgd med kulturtilbodet, medan kystkommunane scorar lågast. I Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) var Nordhordland det området der færrest svarte ja på spørsmål om dei hadde god tilgang på kultur- og idrettstilbod

Figur x: Kartet viser del av befolkninga i kommunar i Hordaland som har eit anlegg innan 15 min gangavstand frå eigen bustad. Eit anlegg kan i denne samanheng vere alt frå større idrettshallar (fotball, sykkel, klatring), til mindre nærmiljøanlegg som ballbinge/ badeplass/ informasjonstavle/ tursti.

I 2013 gjennomførte Hordaland fylkeskommune ei undersøking av folk sine interesser for ulike område innan kultur. I den kom det fram at hordalendingar er mest interesserte i friluftsliv, film, idrett og musikk. Undersøkinga viste også at det er skilnader mellom regionar i fylket. Dei tradisjonelle kulturfelta som til dømes folkedans/musikk og lokalhistorie/ slektsgransking står sterkare utanfor Bergen, medan film, skjønnlitteratur, teater og bildekunst står sterkare i Bergen. For dei i Hordaland som nyttar seg lite av eit kulturområde er tid og manglande interesse dei viktigaste forklaringane. Teater skil seg mest ut. Her er dårleg tilbod/lang reiseveg oftare lista som hovudårsak for at innbyggjarane ikkje oftare går på teater, musikal og revy. Teaterframsyning er det kulturtilbodet som flest innbyggjarar utanfor Bergen saknar.

På nasjonalt nivå viser tal frå kulturbarometeret til SSB (2016) at konsertar er det området med høgast interesse, etterfølgt av bøker, idrettsarrangement og kino. Den samla auken i talet på besøkande var i følgje rapporten på 40 prosent frå 2005 til 2016. Frå 2016 til 2017 hadde musea i Vestland god auke i talet på enkeltbesøk.

Tal på besøkande per kinovisning har gått ned dei siste åra. Både Hordaland og Sogn og Fjordane har hatt ein reduksjon som er høgare enn gjennomsnittet for heile landet. Frå 2015 til 2017 har det vore ein nedgang på nesten 5 besøkande per framsyning i Hordaland og 4 for Sogn og Fjordane. På landsbasis var nedgangen 3,2 besøkande per framsyning.

Besøk på folkebiblioteka har dei siste tre åra lege relativt stabilt kring 4–5 besøk i året per innbyggjar. Sogn og Fjordane har hatt ein liten auke frå 2015 til 2016, men det er forventa variasjonar over tid.

Den største skilnaden mellom Sogn og Fjordane og Hordaland finn er det i kulturskulen. Prosentdelen born mellom 6 og 15 år som er aktive i kulturskulen ligg på 13,3 prosent for Noreg, 12 prosent for Hordaland, og

heile 20 prosent for Sogn og Fjordane. Nivået nasjonalt, og i dei to fylka, har vore stabilt dei siste tre åra. Den store skilnaden mellom fylka kan delvis forklarast med at Bergen er ein stor kommune med låg deltaking (åtte prosent i 2017), og trekk difor ned snittet for fylket. Det er generelt høgare deltaking i mindre kommunar.

Deltaking i organisert aktivitet

Sjølv om delen aktive medlemmar i organisasjonar og foreiningar har gått ned, har organisert aktivitet generelt ein sterk posisjon i det nye fylket. Vestland ligg på landsgjennomsnittet for deltaking i organisert aktivitet hos ungdomsskuleelevar, og adelen som deltek er høg. Folkehelseundersøkingane for Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) peiker på ein klar positiv samanheng mellom høgt utdanningsnivå og deltaking i organisert aktivitet for dei over 18 år. 31 prosent av dei med høgare utdanning svarte at dei deltok i organisert aktivitet kvar veke, medan 18 prosent av dei med grunnskule som høgaste fullførte utdanningsnivå svarte det same. Den same trenden er synleg mellom utdanningsnivå og uorganisert vekentleg deltaking også, men i litt mindre grad.

D – SKADAR OG ULYKKER

Vegtrafikkulykker og eigenmelde skadar

I 2017 vart 104 personar drepte eller alvorleg skadde i vegtrafikkulykker i Vestland fylke. Av disse var det 16 som omkom. Utviklinga over tid syner at tal vegtrafikkulykker per 1000 innbygarar som fører til død eller alvorleg personskade, har gått ned i Vestland fylke og i landet elles.

Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019)

syner at 19 prosent av dei vaksne over 18 år i løpet av dei siste 12 månadane oppgjev å ha vore utsett for ein eller fleire skadar som førte til at dei oppsøkte lege eller tannlege. Fordelt på alder og kjønn syner resultatane at ungdom 18–24 år, og menn generelt, er hyppigare utsette for skade. Den vesle gruppa respondentar over 80 år hadde den største skadedelen (26 %). Både Hordaland og Sogn og Fjordane ligg over landsnittet på 13,7 prosent (2016) når det kjem til personskadar i alle aldrar per 100 innbygarar. Hordaland låg i 2016 på 14 prosent og Sogn og Fjordane på 15,6 prosent. Truleg ligg Vestland fylke signifikant betre enn landsnivået når det gjeld skadar behandla på sjukehus blant 0 til 14 åringer. For både personskadar i alle aldrar og for personskadar mellom 0 til 14 år har Vestland fylke ein sterkare nedgåande trend enn landet.

I tal frå 2016 ligg Sogn og Fjordane og Hordaland over landsnittet på hoftebrot, med høvesvis 19,6 og 18,3 prosent. Landsnittet var 13,7 prosent i 2016. Hordaland har ein nedgåande og Sogn og Fjordane ein aukande del hoftebrot per 1000 innbygarar.

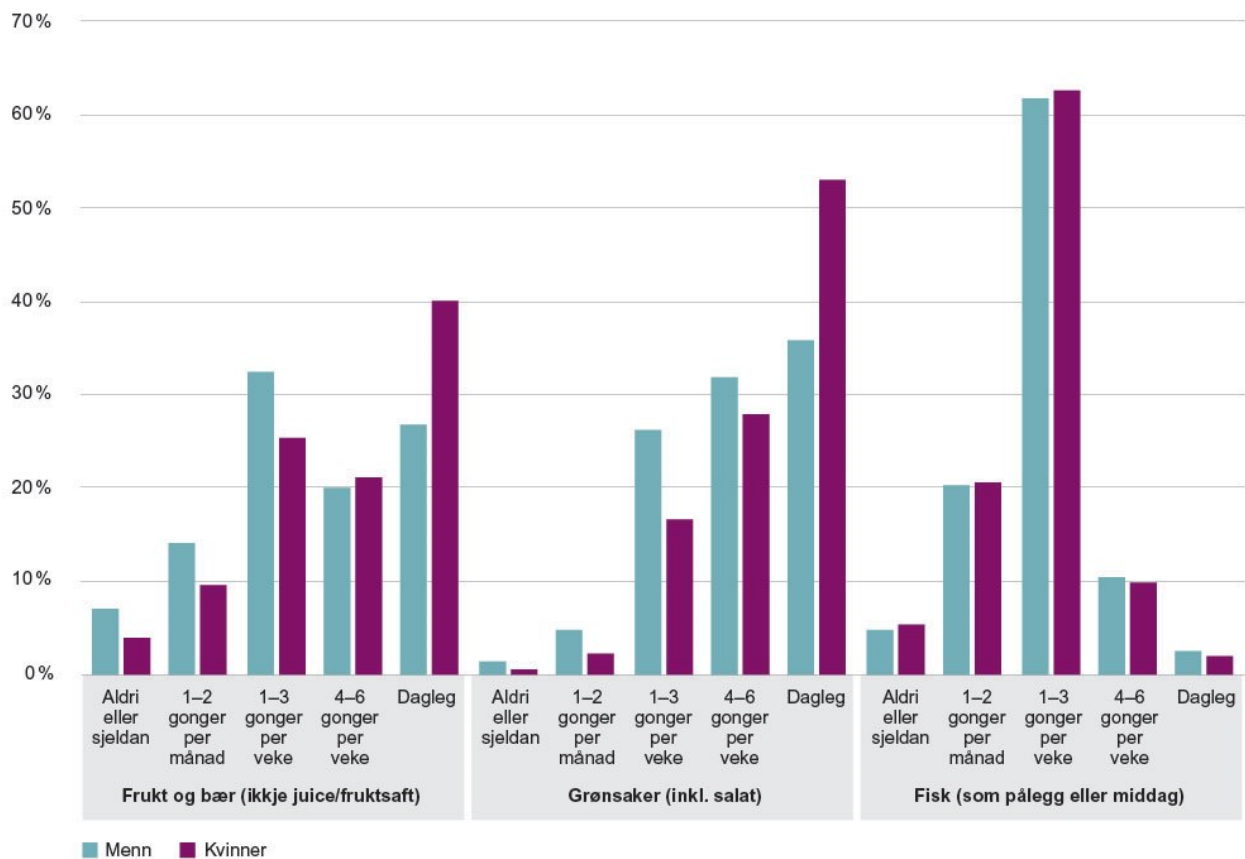
E - HELSERELATERT ÅTFERD

Helse og kosthald

Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) syner at om lag ein av tre er fysisk aktive i minst 30 minutt per dag. Delen som er dagleg fysisk aktive aukar noko med utdanningsnivå. Resultatane syner aldersforskjell i aktivitetsnivået – aktiviteten er høgast blant dei yngste og lågast blant dei eldste, men nedgangen over aldersgrupper er ikkje lineær. Utviklinga over alder er nokså lik blant kvinner og menn. Kjønnforskjellane er små og ikkje signifikante.

Blant dei som deltok i Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) opplyser folk at dei et mindre frukt, bær og grønsaker enn det Folkehelseinstituttet anbefalar. Ein av tre et frukt og bær dagleg. Under halvparten opplyser at dei et grønsaker dagleg. Delen som et frukt, bær og grønsaker dagleg, er større blant kvinner enn menn. Delen av den vaksne befolkninga som et anbefalt mengd fisk, er større. Meir enn tre av fem opplyser at dei et fisk, anten som pålegg eller til middag, ein til tre gonger i veka. I overkant av ein av åtte et fisk endå oftare enn det.

Figur x: Kosthaldsdata

Daglegrøykarar og snusbruk

Delen vaksne i alderen 25–74 år som rapporterer at dei røyker dagleg har endra seg over tid. Delen som røyker dagleg har gått ned, medan delen som snusar dagleg har gått opp. I Sogn og Fjordane er røyking og snusing mindre utbreidd enn i Hordaland og i landet som heilskap, medan delen som dagleg røyker og snusar i Hordaland har lege på eller rett over det nasjonale snittet. Både for menn og kvinner fell delen som røyker dagleg betydeleg med utdanningsnivå. Delen som røyker er tre til fire gonger høgare blant dei som har grunnskule som høgaste fullførte utdanning samanlikna med dei som har minst fire års universitetsutdanning. Utdanningsnivå spelar derimot i mindre grad inn på snusbruk. I alle utdanningsgrupper er det ein langt høgare del som brukar snus dagleg blant menn enn blant kvinner. Alder spelar også ei viktig rolle – delen som røyker dagleg aukar frå den yngste gruppa (18–29 år) heilt til 50–59 årsgruppa, for deretter å søkke. Det ser ikkje ut til å vere ein signifikant forskjell i delen daglegrøykarar mellom kvinner og menn. Blant snusbrukarar er det ein motsett trend: Delen som snusar minskar med alderen, og i alle aldersgrupper under 70 år er det ein høgare del som snusar blant menn enn blant kvinner. Her er forskjellane minst blant dei yngste (18–29 år).

Tannhelse

Nær 90 prosent av innbygarane over 18 år i Hordaland har vore til tannlege eller tannpleiar i løpet av dei to siste åra. Blant dei som ikkje har vore til tannlege eller tannpleiar i løpet av dei fem siste åra er økonomi og redsle/frykt dei viktigaste årsakene.

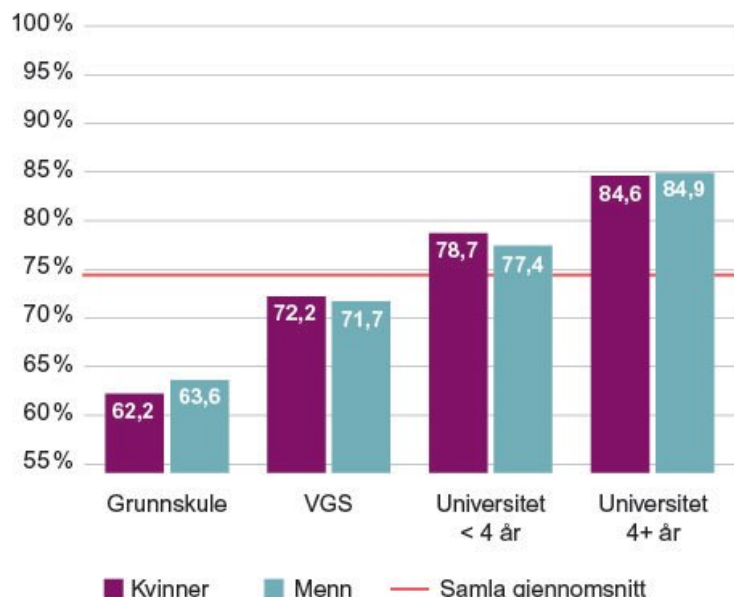
F – HELSETILSTAND

Oppliving av eiga helse

I Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019) svarte tre av fire vaksne at dei opplever si eiga helse som god eller svært god. Likevel er det skilnad mellom folk; det er ein klår gradient der delen som rapporterer

om god helse aukar trinnvis med aukande utdanningsnivå. Skilnaden mellom dei med grunnskule som høgaste fullførte utdanning og dei med fleire enn fire år på universitet eller høgskule, er på over 20 prosentpoeng. Det er ubetydelege kjønnsforskjellar. Målt etter alder, er det ein tendens til at delen som rapporterer om god helse er lågare blant dei over 50 år enn i dei yngre aldersgruppene.

Figur x: Del med opplevd god helse fordelt på kjønn og utdanningsnivå for Hordaland, 2018.

Dei fleste opplever at dei har god tannhelse, og det er liten variasjon med alderen. Det er derimot ein kjønnskilnad: Kvinner (79,8 prosent) opplever i større grad enn menn (71,4 prosent) å ha svært god eller god tannhelse. Den eigenopplevde tannhelsa blir påverka av økonomi og utdanningsnivå. Det er gradvis betring i opplevinga av eigen tannhelse etter kvart som hushaldsinntekta aukar. Den same trinnvise trenden er også synleg etter utdanningsnivå – jo kortare utdanning, jo dårlegare oppleving av eiga tannhelse.

Moderate psykiske lidningar

Tal personar som er i kontakt med primærhelsetenesta når det gjeld psykisk sjukdom og lidingar har dei siste åra auka noko både i Hordaland, Sogn og Fjordane og i landet som heilskap. I Sogn og Fjordane oppsøker ein vesentleg mindre del av befolkninga helsevesenet i samband med desse plagene enn i Hordaland og i heile landet.

Samandrag av tidlegare folkehelseoversikter

Både Sogn og Fjordane og Hordaland fylkeskommunar oppdaterte sist folkehelseoversiktene sine i 2015. Namna på dokumenta er «*Kunnskapsgrunnlag- Oversikt over levekår og livsstil i Sogn og Fjordane*» og «*Folkehelsa i Hordaland 2015 – ei kunnskapsoversikt*». Dokumenta vart bygde opp etter krava i folkehelseforskrifta.

SOGN OG FJORDANE

På mange levekårsindikatorar peikar Sogn og Fjordane seg positivt ut. Det er små inntektsskilnadar, få born i familiar med låg inntekt og høg venta levealder. I tillegg færre born med eineforsørgar, færre unge lovbrytarar og færre unge arbeidsledige enn landsgjennomsnittet. Både trivsel og mobbing i skulen er i 10. klasse statistisk betre enn landsgjennomsnittet. Fråfallet frå vidaregåande skule er lågare enn landsgjennomsnittet.

Levekåra i fylket skil seg likevel mindre frå landsgjennomsnittet enn tidlegare. Dette gjeld i særleg grad indikatorar som måler utviklinga for born og ungdom. Talet på born under barnevernet og lesedugleiken blant 5. klassingar har hatt ei negativ utvikling dei siste åra. I tillegg har talet på born som bur med berre ein omsorgsperson gått ned på landsplan, men ikkje i Sogn og Fjordane.

HORDALAND

Delar av fylket er særskilt utsette for skred, og sårbare ved store nedbørsmengder og klimaendringar. Sentralisering og omstilling i arbeidslivet gir seg særskilte utslag i Hordaland. Ei rask omstilling i eit sterkt sentralisert fylke kan føre til risiko for auka sosial ulikskap innan helse i framtida. Befolkninga veks langs fleire dimensjonar grunna aldring, innvandring og barnevekst. Den generelle folketalsveksten saman med sentraliseringa i dei kystnære områda, krev areal til både infrastruktur og bustadbygging. Dette kan leggje press på andre kvalitetar, som rekreasjonsareal og stille soner.

Som resten av landet, er det ei utfordring knytt til fråfall i den vidaregåande skulen i Hordaland. Mange av dei som ikkje fullfører det vidaregåande løpet hos oss, går på yrkesfagleg linje. Ei viktig årsak til fråfallet her er at elevane ikkje får lærlingplassar.

- i <file:///C:/Users/Ainhausg/Downloads/Folkehelse%20og%20b%C3%A6rekraftig%20samfunnsutvikling.pdf>
- ii <file:///C:/Users/Ainhausg/Downloads/Folkehelse%20og%20b%C3%A6rekraftig%20samfunnsutvikling.pdf> s. 14.
- iii <https://www.fn.no/Om-FN/FNs-baerekraftsmaal>
- iv https://www.regjeringen.no/globalassets/departementene/ud/vedlegg/utvikling/oneyearcloser_2018.pdf
- v https://www.regjeringen.no/contentassets/1e632f4a6e434af2b67950dc45aa2ffe/frafall_rapport_ksu_e.pdf
Henta 22. mai 2019
- vi https://www.bufdir.no/Familie/Fattigdom/Ny_Barnefattigdom_i_Norge/ Henta 22. mai 2019
- vii https://www.bufdir.no/Familie/Fattigdom/Ny_Barnefattigdom_i_Norge/ henta 22. mai 2019
- viii Vestland | Statistikk og utviklingstrekk, s. 76
- ix <https://forskning.no/psykologi/politikerne-er-bekymret-for-ensomhet-men-er-det-virkelig-et-okende-folkehelseproblem/1333936>
- x Korleis har ungdommane i Hordaland det?
- xi Meld. St. 13 (2018–2019) Melding til Stortinget, Muligheter for alle Fordeling og sosial bærekraft
- xii https://www.bufdir.no/Familie/Fattigdom/Ny_Barnefattigdom_i_Norge/ Henta 22. mai 2019
- xiii https://www.regjeringen.no/contentassets/1e632f4a6e434af2b67950dc45aa2ffe/frafall_rapport_ksu_e.pdf
Henta 22. mai 2019
- xiv <https://noa.stami.no/arbeidsmiljoindikatorer/psykososialorganisorisk/jobbtifredshet1/tifredshet/>
- xv Faragher, 2005. Henta frå (21. mai 2019)
<https://noa.stami.no/arbeidsmiljoindikatorer/psykososialorganisorisk/jobbtifredshet1/tifredshet/>
- xvi Risikoindeks for folkehelse
- xvii <https://www.ssb.no/arbeid-og-lonn/artikler-og-publikasjoner/lav-lonn-og-tungt-arbeid>
- xviii https://www.idunn.no/tfs/2019/02/overgang_fra_utdanning_til_arbeid_blant_hoeyt_uttannede_ette Henta 22. mai 2019
- xix https://www.ssb.no/sosiale-forhold-og-kriminalitet/ssp/_attachment/269777?_ts=155588a7588 Henta 22. mai 2019
- xx <https://utdanningsforskning.no/artikler/ungdom-fra-lavere-sosiale-lag-slutter-med-idrett-forst/> Henta 22. mai 2019
- xxi Korleis har ungdommane det?
- xxii https://www.bufdir.no/Familie/Fattigdom/Ny_Barnefattigdom_i_Norge
- xxiii Folkehelseundersøkingane i Hordaland (2018) og Sogn og Fjordane (2019)
- xxiv https://www.regjeringen.no/contentassets/74e09fb91fe04d2ea7bfeca43abea184/rapport_vr_03_2016_v6_innvandrara_si_deltaking_i_norsk_frivilligliv.pdf Henta 24. Mai 2019
- xxv Mari Lande With (2017). [Ubetalt arbeid, i Vrålstad og Wiggen \(red\). Levekår blant innvandrere i Norge 2016. SSB-rapport 2017/13](#)
- xxvi Folkehelseundersøkinga i Hordaland (2018) og i Sogn og Fjordane (2019)
- xxvii <http://www.hioa.no/Om-OsloMet/Senter-for-velferds-og-arbeidslivsforskning/NIBR/Publikasjoner/Fortetting-og-folkehelse>
- xxviii *Leve hele livet Meld St 15 (2017-2018)*
- xxix Folkehelseundersøkinga i Hordaland (2018) og i Sogn og Fjordane (2019)
- xxx Folkehelsa i Hordaland 2015 – ei kunnskapsoversikt
- xxxi Meld.St.13 Muligheter for alle – Fordeling og sosial bærekraft
- xxxii <file:///C:/Users/Ainhausg/Downloads/Folkehelse%20og%20b%C3%A6rekraftig%20samfunnsutvikling.pdf>
- xxxiii Meld.St.13 Muligheter for alle – Fordeling og sosial bærekraft
- xxxiv SSB: økonomiske analyser 1/2017
- xxxv Ulikhetsmeldinga Fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-13-20182019/id2630508/sec1>
- xxxvi Meld.St.13 Muligheter for alle – Fordeling og sosial bærekraft
- xxxvii https://www.bufdir.no/Familie/Fattigdom/Ny_Barnefattigdom_i_Norge
- xxxviii Vestland | Statistikk og utviklingstrekk, s. 71
- xxxix Vestland | Statistikk og utviklingstrekk, s. 12
- xl Risikoindeks for folkehelse
- xli <https://noa.stami.no/arbeidsmiljoindikatorer/psykososialorganisorisk/jobbtifredshet1/tifredshet/>